І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

"Svoboda", 81-83 Grand St.
Редакція і Адміністрація:
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIV. Ч. 189. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 17-го ЖОВТНЯ 1967 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, OCTOBER 17, 1967 No. 189. VOL. LXXIV.

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 16 жовтня, 1967

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР СТЕЙТУ НЮ ЙОРК НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР звернувся до своїх прихильників із закликом припинити будь-яку кампанію за його номінацією на президентського кандидата з рамени республіканської партії. В листах до провідників цієї кампанії на терені стейтів Ню Йорк і Ню Гемпшир Рокефеллер заявив, що він в ніякому випадку не хоче кандидувати на Президента ЗДА у найближчих президентських виборах і що будь-які заходи в цьому напрямку можуть тільки зашкодити республіканській партії.

КУБИНСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ФІДЕЛЬ КАСТРО підтвердив у своїй промові, виголошеній в рамцях радіопередачі для південно-американських країн, повідомлення про смерть Ернеста Че Ґевари, який виїхав був з Куби в Болівію і там проводив партизанським рухом. Повідомлення про смерть Ґевари подало також гаванське радіо, заявляючи, що кубинський уряд подасть в цій справі відповідне проголошення, але аж після того, як будуть зібрані всі інформації.

АМБАСАДОР ЗДА В ОН АРТУР ҐОЛДБЕРҐ І АМБАСАДОР СССР У ВАШИНҐТОНІ АНАТОЛІЙ ДОБРИНІН МАЛИ ДОВГУ РОЗМОВУ про ситуацію на Середньому Сході, але вона скінчилася невдачно, бо Москва не хоче наразитись арабським країнам. Ґолдберґ пропонував, щоб ЗДА й СССР спільно зголосили резолюцію, яка вимагала б від Ізраїлю очищення зайнятих ним арабських земель в заміну за визнання за Ізраїлем права до незалежного існування.

КУБИНСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ РАУЛЬ РОА ВИГОЛОСИВ В П'ЯТНИЦЮ МИНУЛОГО ТИЖНЯ ПРОМОВУ в Генеральній Асамблеї ОН, в якій таврував ЗДА, як ніби змовника, що плянує перевести повну бльокаду Куби Фіделя Кастра. Водночас Роа лаявся проти всіх латиноамериканських країн, як „лакеїв" Америки.

ГОЛОВА ПАЛАТИ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ, КОНҐРЕСМЕН ДЖАН В. МЕККОРМЕК ГОСТРО НАТАВРУВАВ тих критиків політики Президента у В'єтнамі,, які не беруть на увагу шкоди, що її наносять країні в її теперішньому стані війни проти комуністів. Він покликався на проголошене в „Ню Йорк Таймсі" повідомлення, що командант комуністичної армії Північного В'єтнаму, ген. Во Нґуєн Джіяп, назвав недавно у своїй статті американських критиків Президента, „вартісними речниками співчуття світу Північному В'єтнамові".

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ЗБІЛЬШИЛА ПЛАТНІ двом мільйонам державних службовиків, але водночас виключила з тієї підвишки 2.700 службовиків державного Бюра економічної нагоди, яке відає державними фондами на боротьбу проти бідности. Конґресмени мотивували те своє рішення тим, що надто роздуто бюрократичний апарат того Бюра та що його діяльність не дає сподіваних вислідів.

П'ЯТЬ ПОЖЕЖНИКІВ ДОБРОВІЛЬЦІВ ЗГИНУЛО під час ґашення вогню в Кліфсайд Парк, Ню Джерзі в неділю 15-го жовтня ц.р. Їх засипав зрушений внаслідок пожежі мур охопленої вогнем фабрики. Дев'ять інших пожежників були поранені падаючими цеглами і колодами. Загинулі пожежники осиротили десятеро дітей.

У СВІТІ

ДЕБАТИ НА ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ПЕРЕРВАНІ НА ТИЖДЕНЬ і відновляться 23 ц. м. Сталося це головно внаслідку сліпої вулиці, в яку зайшла справа Середнього Сходу: всі члени ОН здають собі справу, що Генеральна Асамблея мусить винести якусь постанову в справі ізраїльсько - арабського замирення, проте не можна було до цього часу викувати ніякої компромісової формули. Сподіваються, що впродовж цього тижня дипломатія великодержав, Ізраїлю і арабських та невтральних країн зможе до чогось договоритись.

ЄГИПЕТСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ ҐАМАЛЬ АБДЕЛЬ НАССЕР БУЦІМ-ТО СХИЛЯЄТЬСЯ ДО БЕЗПОСЕРЕДНІХ ПЕРЕГОВОРІВ з Ізраїлем, проти чого дотепер рішуче застерігались всі арабські лідери. Таке твердить західня преса, покликаючись на довгу розмову Нассера з британським дипломатом сером Дінґл Футом і на приготування до нарад єгипетських лідерів із офіційним репрезентантом британського уряду, сером Гаролдом Білі, який був амбасадором Британії в Каїро тоді, коли Єгипет зірвав дипломатичні взаємини з Британією у зв'язку з конфліктом довкола Родезії. Нассер ніби-то погоджується на переговори з Ізраїлем під протекторатом і з приявністю представника ОН.

МОСКВА НЕНАЧЕ ПЛЯНУЄ ПРИПИНИТИ СВОЮ КАМПАНІЮ проти Західньої Німеччини й сприятиме покращанню взаємин між двома частинами поділеної Німеччини, вирікшися первісного становища зберегти „на віки" Німеччину поділеною, хібащо можна б скомунізувати також Західню Німеччину. Над цією справою має відбутися у Москві нарада комуністичних вожаків під час їх з'їзду у Москві з нагоди „святкувань" 50-тиріччя большевицької революції. Амбасадор СССР в Бонні Сємйон Царапкін мав запитати західньо - німецький уряд, чи той готов би обмінятись з східньо - німецьким урядом заявами про відречення від насильного способу розв'язати обопільний — та будь-який інший — конфлікт.

АВСТРАЛІЙСЬКИЙ МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ПОЛ М. С. ГАСЛУК ПРИГАДАВ ЗЯХІДНЬО-ЕВРОПЕЙСЬКИМ КРАЇНАМ, що Австралія двічі вислала була свої війська на допомогу Західній Европі проти аґресорів у двох світових війнах. Австралійський міністер запитав представників західньо - европейських держав, які таврують Америку, Австралію і всіх інших учасників В'єтнамської війни, чому вони вважають, що доброю була інтервенція тих заморських держав, коли йшлося про Европу, а поганою є, коли йдеться про південну Азію.

АМЕРИКАНСЬКИМ ПОЛОНЕНИМ У ПІВНІЧНОМУ В'ЄТНАМІ НЕ ДІЄТЬСЯ КРИВДА — твердять два східньо - німецькі журналісти, які були у Північному В'єтнамі і привезли відтіль документарний фільм, що охопив табори з 130 американськими полоненими летунами. За американськими даними — є в тому полоні багато більше американців. Однак ЗДА зголосили протест про ламання північно - в'єтнамськими комуністами Женевської конвенції, яка забороняє робити те, що роблять тамошні комуністи: водити й обвозити полонених публічно з ціллю уладжувати пропаґандивні протиамериканські видовища.

Віце-президент Гомфрі з'ясовує комунокитайську загрозу для миру й безпеки світу і ЗДА

Дойлставн, Пенсилвенія. — Під час свого виступу на зібранні вірних і прочан до Церкви Ченстоховської Божої Матері в цьому місті, віце-президент Гюберт Г. Гомфрі говорив про загрозу для світового миру й безпеки збоку комуністичного Китаю. Продовжувана Північним В'єтнамом війна у В'єтнамі є — за словами Гомфрі — найголовнішим і найбільш безпосереднім виявом войовничого азійського комунізму, що його головною кватирою є Пейпінґ. Більйон китайців, озброєних нуклеарною зброєю, готові залляти і знищити у своєму поході всі країни південної Азії. На карту поставлена сьогодні не тільки доля однієї нації, але й доля усієї Азії, справа миру в усьому світі. Забезпечуюча роля ЗДА в Азії не почалася з воєнними операціями в Південному В'єтнамі, вона сягає ще катастрофи в Перл Гарбор. Американці стоять сьогодні у В'єтнамі не тільки для того, що їх зобов'язують договори, не тільки тому, що одна із малих націй загрожена у своєму існуванні, але передусім для охорони свободи самих З'єднаних Держав Америки. Безпека ЗДА може бути ґарантована найкраще тоді, коли вороги свободи будуть позбавлені перемоги. Якщо азійським комуністам поведеться здобути Південний В'єтнам, то це буде посиленням комуністичних аґресій не тільки в Азії, але і в Европі. Комуністична перемога у Південному В'єтнамі загострить тільки апетит для дальших аґресій і завоювань. Вона буде поразкою не тільки для Америки, але і для свободи в усьому світі. Найкращою ґарантією миру й безпеки є активний спротив комуністичній аґресії.

Республіканські губернатори атакують президента Джансона в справі В'єтнаму

Ню Йорк. — Під час телевізійної передачі 16-го жовтня ц. року, два провідні губернатори — каліфорнійський Роналд Ріґен та мишиґенський Джордж Ромні виступили з гострою критикою в'тнамської політики президента Джансона. Ріґен заявив, що З'єднані Держави Америки мають уже деякі успіхи у в'єтнамській війні, але ж президент Джансон приховує ці факти для себе, зберігаючи їх для використання під час виборчої кампанії в найближчому році. На думку Ріґена, ситуація у В'єтнамі набагато краща, як про це пишуть газети і як про це повідомляє саме військове командування. Губернатор стейту Мишиґен Джордж Ромні обвинувачував президента Джансона у „пінґ-понґовій" політиці, яка, за його словами виявляється в з'ясовуванні справжніх цілей ЗДА: раз говориться, що війна у В'єтнамі ведеться для охорони національних інтересів З'єднаних Держав, іншим разом, що головною ціллю американської інтервенції є охорона незалежности Південного В'єтнаму. Зате демократичні губернатори матимуть свою конференцію, яка триватиме вісім днів і буде відбуватися в приміщеннях люксусового лінійного корабля „С.С. Індепенденс". У вашинґтонських політичних колах вважають, що губернатор Ріґен відіграватиме провідну ролю під час президентських правиборів у 1968 році в розгрі між двома можливими республіканськими кандидатами — Ричардом Ніксоном і Джорджом Ромні.

Квебекські націоналісти проти сепаратизму

Монтреаль. — Федерація Лібералів Квебеку на своїй конвенції в суботу, 14-го жовтня, однодушно відкинула відірвання тієї провінції від Канади як свою ціль, що мала б приспішити змагання тієї провінції до французької культурної ідентифікації та господарського самовистачання. На 1,200 делеґатів конвенції всі, за виїмком кількох здержаних, голосували проти сепарації Квебеку від Канади. Конвенція відбулася в Квебек Сіті, що є столицею провінції та осередком французького націоналістично - сепаратистичного руху. В результаті такого рішення лідер сепаратистичного руху Рене Левеске, виступив з Ліберальної партії, повідомивши про це на пресовій конференції без будь-якого натяку на те, чи він плянує продовжувати свою сепаратистичну акцію. Інтересно, що після відкинення резолюції щодо відірвання Квебеку від Канади, делеґати спонтанно відспівали канадійський гимн „О Канада" французькою мовою, наче підкреслюючи цим своє становище, що вони не думають відділюватись від канадійської федерації, але продовжуватимуть змагання за її французький характер.

У Торонті видано книжку оповідань Нестора Ріпецького

Торонто. — У видавництві „Гомону України", як число 32-е його бібліотеки вийшла окремою книжкою збірка оповідань відомого українського еміґраційного письменника і журналіста Нестора Ріпецького п. н. „Р 33". Сюжети й теми оповідань узяті із боротьби Української Повстанчої Армії і тому ж цю збірку видано для відзначення 25-річчя УПА і присвячено „українським матерям, які виростили воїнів і командирів УПА". В книжці зібрано 24 коротких оповідань. Мистецьке оформлення належить Володимирові Ласовському, який виконав також і портрет автора. Нестор Ріпецький, що його літературними псевдонімами були також Богдар Жарський та Всеволод Листвич, дебютував збіркою „Кучеряві дні" ще 1936 року. Дальші збірки поезій „Тривога", „Шлях пілігрима", „Поворот" появилися в 1939-1941 роках. Перу Нестора

Нестор Ріпецький

Ріпецького належать ще: видана 1939 року драма „Україна в крові", повість „Сонце сходить з Заходу" (1954), збірка філософічних міркувань „Хвилі шукають берегів" (1954) та збірка гумоaccess „Наші за границею" видана 1956 року.

ПЕРЕРВАННЯ ДЕБАТІВ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ АСАМБЛЕЇ

Амбасадор Британії в Об'єднаних Націях лорд Карадон інформує представників преси про мотиви, чому саме він запропонував, щоб перервати на тиждень дебати на пленумі Генеральної Асамблеї ОН в справі ізраїльсько-арабського конфлікту. У цій справі Рада Безпеки ОН має прийняти резолюцію, що її дипломати намагаються тепер в тайних розмовах

У В'єтнамі продовжується війна на землі й у повітрі

Сайґон. — Північно-в'єтнамська реґулярна армія відновила обстрілювання з важких гармат і мінометів укріплені американські позиції біля Контієну, зараз на південь від так званої здемілітаризованої смуги вздовж кордону між двома частинами поділеного В'єтнаму. В минулу суботу згинув від того вогню 21 американський вояк. Над Північним В'єтнамом комуністи збили знову три американські бомбардувальники, так, що американські летунські втрати над Північним В'єтнамом зросли до числа 701. Зате американське летунство вперше бомбардувало великі ремонтні майстерні біля Гайфонгу й Ґаною, тамошні річні доки і радарну стацію за 8 миль від північно - в'єтнамського міста Кіснан. Американські летуни повідомили, що після скинення ними вантажу бомб на землі були вибухи й постали великі пожежі. З політичного відтинку — повідомляють, що коли тільки відбудеться інавґурація першого обраного президента Південного В'єтнаму Нґуєна Вана Тіє — він проголосить широку амнестію однаково для політичних, як звичайних в'язнів. Американські кореспонденти у Сайґоні переконані, що амбасадор Елсворт Бункер звернув в останньому часі увагу південно - в'єтнамським керівним чинникам, щоб не переводили таких актів, як арештування режимових і персональних противників і т. п., бо це має дуже неприхильний відгук в американському громадянстві і побільшує труднощі президентові Л. Б. Джансонові. Американські чинники намагаються теж вплинути рішучіше, ніж дотепер на південно-в'єтнамський уряд, щоб той переводив заповіджені й обіцяні реформи, боровся з більшим успіхом проти корупції та децентралізував адміністраційну владу.

Папа Павло VI проти надто великої ролі світських в структурі Католицької Церкви

Рим. — Папа Павло VI перестеріг ліберальну течію в католицькій ієрархії проти приділення світським, — мирянам, — такої ролі в структурі Католицької Церкви, що вони могли б поменшити духовний і моральний авторитет ієрархії. Свою пересторогу Папа зробив у великій промові, яку виголосив до 2 500 делеґатів, зібраних на Третьому Світовому Конґресі Світського Апостольства, який саме тепер відбувається у Римі. Папа звернув увагу, що приділювання щораз більшої ролі мирянам могло б довести до створення паралельних ієрархій, двох організацій, існуючих одна побіч одної, що заперечило б ту структуру Церкви, підвалини якої поклав сам Христос, призначивши Апостолів і їх наступників, як учителів та інтерпретаторів Божого слова. Папа признав, що світські люди є „Божими людьми", — але — мовляв — вони не можуть ставати інтепретаторами Божих слів. Вже тепер існує Ватиканська Рада для світських осіб, під головуванням канадійського кардинала Моріса Роя з Квібеку, який є теж головою Комісії для справедливости і миру. Та Рада складається з трьох духовників і 14 мирян, при чому сім духовників і п'ять мирян існують там ще, як дорадники. Коментатори припускають, що Папа, виголошуючи ту свою пересторогу, мав на увазі, щоб згаданий вгорі теперішній Конґрес світських осіб, активних католицьких діячів, не обрав постійної світської католицької організації, яка могла б внести дисонанси в Католицькій Церкві на тлі суперечок про компетенції.

Футболісти УСК-у перемогли „Блу Стар"

УСК Ню Йорк здобув минулої неділі, 15-го жовтня, першу перемогу в мистецьких змаганнях „Великої Десятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу із жидівською дружиною „Блу Стар" з рахунком 4:1. Ворота для УСК-у стрілили: МекІналі, Вільсон, Мек Куллі та Ганнавей. В шости грах „Великої Десятки" УСК здобув досі одну перемогу, дві нерішені та три програні, які складаються на 4:8 точок і відношення воріт 8:10.

„Тризуб" Філядельфія розіграв ще минулого четверга, 12-го жовтня в Гартфорді, товариські змагання із Збірною Ізраїля. Ця зустріч закінчилася перемогою Збірної Ізраїля з рахунком 2:0 В складі „Тризуба" були в нападі тільки два постійні змагуни першої дружини Ферейра і Пасачі, та дуже відчувався брак стрільця Полети.

„Тризуб" Філядельфія минулої неділі втратив дві точки у мистецьких змаганнях Американської Футбольної Ліґи, потерпівши поразку 1:2 із бостонськими „Тайґерс". Бостанці здобули перші ворота зі стрілу Медітієрі на 30-ій хвилині, опісля Ферейра вирівняв рахунок на 35-ій хвилині. Рішальні ворота впали до „Тризуба" на 78-ій хвилині з карного, якого стріляв Піотті.

Збірна Ізраїля здобула минулої неділі перемогу 3:1 над Збірною Американської Футбольної Ліґи. Живій та цікавій зустрічі, з участю в Збірній АФЛіґи змагунів „Ч.Січі", приглядалося 23,-232 осіб, які прибули на ці міжнародні змагання на Єнкі Стадіон в Ню Йорку.

Іван Кокольський обраний на віце-президента Конґресу Братських Організацій Ню Джерзі

Атлантик Ситі, Н. Дж. — На тридцять четвертих річних зборах Конґресу Братських Організацій стейту Ню Джерзі, які відбулися тут минулої суботи, 14-го жовтня, головний касир УНСоюзу Іван Кокольський був обраний на другого віце-президента цього Конґресу, який об'єднує 38 братських організацій, що діють на терені Ню Джерзі. Згідно із прийнятим звичаєм, Іван Кокольський обійме за два роки пост президента Конґресу Братських Організацій стейту Ню Джерзі, авансуючи спершу на першого віце президента, а рік пізніше на президента.

Іван Кокольський

Після вислухання звітів уступаючої управи Конґресу та рефератів про братський рух і високоякісність їхнього забезпечення та користей для членства, що їх виголосили Едвард Мертен та Ервін Бирлінґ із лютеранських братських організацій, як теж висвітлення фільму про життьове забезпечення, звітував на Конґресі гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір із праці очолюваного ним Комітету Зв'язків та влаштовуваних ним „Братських Тижнів". Опісля Іван Кокольський відчитав в імені Резолюційної Комісії ряд резолюцій, які одобрили делеґати одноголосно. На пост президента була обрана Г. Яновська із Союзу Польських Жінок, на першого віце-президента обрано Стефана Копицінського із Союзу Синів Польщі (Джерзі Си765ті), а на другого віце-президента Івана Кокольського із Українського Народного Союзу. На конґресовому бенкеті промовляв заступник комісаря забезпечення Горес Браєнт мол.

В цьому Конґресі взяли участь від УНСоюзу, крім вищезгаданих, також заст. головного предсідника Володимир Сохан, та головні радні Степан Гавриш і Анна Дубас.

Українці взяли участь у зборах Міжнародної Федерації Мужчин Католиків, увійшли до Управи

Рим (к.г.). — Від 8-го до 10-го жовтня ц.р. відбулися тут загальні збори Міжнародної Федерації Мужчин Католиків "Unum Omnes" („Всі водно") за Христовими словами „Щоб усі були одно", у яких взяла участь 5-членна українська делеґація у складі: проф. Володимир Янів та проф. Олександер Кульчицький (Франція), о. д-р Іван Гриньох та д-р Маркіян Заяць (Німеччина), та проф. Богдан Галайчук (Арґентина). Завдяки довголітній систематичній праці проф. Янова, українська позиція у тій впливовій міжнародній організації дуже сильна, що виникло при нагоді цьогорічних загальних зборів.

Інавґураційну сесію вшанував своєю приявністю наш Верховний Архиепископ і Кардинал Йосиф Сліпий, якому приявні уладили гучну овацію.

Збори проходили досить важко, з огляду на недостачу приладдя для рівночасних перекладів. Ситуацію врятували українці: проф. Кульчицький і о. д-р Гриньох перекладали з французького на німецьке і навпаки, проф. Галайчук з французького на еспанське і навпаки (у резолюційній комісії, де наради йшли по французьки, перекладав теж на німецьке).

Темою студій була енцикліка „Попульорум прогресіо", в застосуванні до Латинської Америки (якій присвячено левину частину нарад) і Африки (на яку залишилось мало часу). Латинській Америці були присвячені дві доповіді: мексиканця інж. Люіса Прєта „Проблеми Латинської Америки у світі „Попульорум Проґрессіо"" та українця проф. Галайчука „Соціяльна ситуація Латинської Америки з перспективи Европейського Сходу у світі „Попульорум Проґрессіо". Крім того в ході дебати проф. Галайчук дав вичерпну відповідь на запити про характер кастрівського руху.

Збори закінчилися 10-го жовтня. Згідно зі статутом, управа „Унум Омнес' доповнясться ротативно, цебто на кожних загальних зборах двох членів уступає, на їхнє місце вибирають двох інших; цим разом вибрано Україну та Ірляндію. З українського боку ввійшли до управи проф. Володимир Янів як член, та проф. Олександер Кульчицький, як суплент. Голова Федерації, француз Ролль, публічно подякував українській делеґації за прислугу, яку зробили зборам українці, як перекладачі.

НТШ, лікарі й техніки вшанували 100-річчя Канади й 50-річчя Української Революції

Торонто. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Канаді, Українське Лікарське Товариство Північної Америки й Українське Технічне Товариство в Канаді влаштували для відзначення 100-річчя державности Канади і 50-тиріччя Української Національної Революції спільну наукову конференцію 7 і 8 жовтня ц.р., в залі школи св. Миколая. Першого дня конференція відбулась Технічна сесія, яку відкрив інж. Р. Грабович. Заслухано 4 доповіді: інж. Івана Винницького, інж. Степана Симка, проф. інж. Михайла Боровського і мґра М. Хом'яка та мґра О. Масляника. Другу сесію, Історично - філософічну, відкрив д-р Богдан Стебельський, а на її зміст склались доповіді д-ра М.Г. Марунчака, мґра Ігоря Шанковського, проф. д-ра Миколи Андрусяка (дві доповіді). В другому дні конференції, в неділю 8 жовтня, відбулася пленарна сесія, яку відкрив голова Канадійського НТШ проф. д-р Євген Вертипорох, та на яку склалися доповіді: проф. інж. Василя Янішевського, проф. д-ра Григорія Лужницького, д-ра Леоніда Рудницького і о. проф. д-ра Іринея Назарка. Закрив конференцію голова УЛТПА д-р Володимир Соханівський.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Першорядні виступи

Минулого тижня три видатні діячі американського політичного світу виступили з промовами, в яких рішуче обороняли політику Уряду у В'єтнамі й картали опонентів тієї політики, які своїми виступами викликають втіху в Москві, Пейпінгу і Ганою, завдаючи шкоду Америці і справі миру, за який вони побиваються. Лідер республіканської меншости в Сенаті, Еверетт Дірксен, подратовано вдаряв об стіл тим числом „Ню Йорк Таймсу", в якому було повідомлення, що головний командувач армії Південного В'єтнаму, генерал Джіяп, висловлював свою радість з приводу отих критичних голосів в Америці. Хоч Дірксен не називав нікого на ім'я, у своєму виступі він недвозначно звертався проти тих своїх однопартійців, які власне й приєднались до надто поквапних критиків, що не беруть на увагу відгуку в таборі ворогів Америки, ані практичного наслідку такого шуму. Республіканські сенатори Кліффорд Кейз з Ню Джерзі, Чарлз Персі з Іллиной і Трустон Мортон з Кентакі приєднались були до хору „голубів", які гостро критикували Президента за вплутання Америки у довгу та „непотрібну" війну, але забули, що ту саму політику рекомендував уже й республіканський президент Д. Д. Айзенгавер і що винуватцями тієї війни є не З'єднані Держави, а комуністи. Ці видатні сенатори своїми виступами дають жалюгідне видовище незгоди в рядах республіканської партії, яка претендує на спадщину після демократів у виборах 1968 року, але не зможе виграти виборів, коли буде всередині роз'єднана в найважливішій справі американської політики.

Так само, не називаючи прізвищ, картав своїх демократичних однодумців лідер демократичної більшости в Палаті Репрезентантів, конґр. Джан В. МекКормек. Головний натиск у своїй промові він поклав на те, що членам Конґресу не вільно перебирати мірку в критикуванні Президента, підриваючи його авторитет в очах американського народу та всього світу. Цей парляментарний ветеран пригадав, що він, як і всі його колеґи і як сам Президент, нікому не відмовляють „права не погоджуватись", права на критику, але тоді, коли одверта критика спричиняє зло батьківщині, то особи з іншими поглядами повинні затримати їх для себе, або висловлювати їх у такому вузькому гурті, з якого вони не виходили б у світ.

Третім видатним оборонцем політики Президента у В'єтнамі був найвідповідальніший співтворець тієї політики і найближчий співробітник Президента, державний секретар Дін Раск. На його пресовій конференції у минулий четвер зібралося особливо багато кореспондентів, бо саме за день перед тим появилась в американській пресі синдикована стаття коментаторів Ровленда Евенса й Роберта Новака, де вони твердили, що Раск обурений на „псевдоінтелектуалів", які зробили собі з критикування Президента неначе атестат свого інтелектуалізму, і що, зокрема, він обурений на тих професорів, які становили найближче оточення президента Джана Кеннеді, працювали в початковій стадії також у державному апараті Джансона, але незабаром після того очолили табір його противників. Дін Раск заперечив на тій пресовій конференції, начебто він є противником „осіб, які називають себе або їх називають інтелектуалами", але дуже низько оцінив неначе автоматичне право всіх інтелектуалів говорити авторитетним тоном про політику. „Айнштайн був геніяльним математиком, в музиці був аматором, а в політиці немовлям", — заявив він із сарказмом.

Дін Раск правильно закликав таких критиків „не бути дітьми". Замало в політиці чогось хотіти або чогось не хотіти, замало щось „воліти" і щось лаяти, — у державній політиці вирішними чинниками є основні ідеали і реальні відносини для їх реалізацій, або те, про що казав Бісмарк: можливості осягнути якнайбільше в даних умовинах. Що можна осягнути в ситуації, яку першорядно схопив Дін Раск: у найближчих 20-ох роках центральною проблемою світу буде більйоновий комуністичний Китай із власною атомовою зброєю та політикою, спертою на доктрині світової революції. Чи Америка може байдуже й осторонь приглядатись намаганню цього комуністичного велетня скомунізувати другу половину Азії й Океанії, з другим більйоном населення? Замало бути професором і навіть замало бути конґресменом чи сенатором, щоб авторитетно говорити про війну - мир, не знаючи фактів, що їх постачає військова розвідка, не знаючи всіх звідомлень дипломатичного корпусу і керуючись своїми симпатіями або увагою на настрої в широкому громадянстві.

Всі ці три минулотижневі виступи подали найпереконливіші арґументи проти пацифістичного голосіння американських і чужинецьких „миротворців". Коли ті арґументи їх не переконують, то це безумовно тому, що — як заявив Дін Раск — за кулісами тієї пацифістичної дурійки діє комуністична змова.

ЛИСТ З „ВИПРАВНО-ТРУДОВОГО" ТАБОРУ

У паризькому „Українському Слові" з 29 вересня цього року надруковано потрясаючий документ — лист із „виправно - трудового" табору ч. 17 в Мордовській АССР, що дістався на Захід нелеґальною дорогою.

Цей лист є живим запереченням тверджень Хрущова, що концтаборів у Совєтському Союзі вже немає, тверджень прекраснодушних лібералів, що там „усе змінилось".

Цей лист з найбільш переконливою силою розкриває сучасну дійсність в СССР і сучасний характер совєтського режиму, що в добі коекзистенції та „лібералізації" залишається сталінським режимом, під яким зневажається людську гідність, нехтується основними правами людини.

Цей лист кидає яскраве світло в ті закутини червоної імперії, куди не сягає зір західніх туристів і дипломатів, — в темні закутини, де з „соціялістичного гуманізму" та „соціялістичної законности" одверто глузують уже не сталінські, а косиґінські „тіломеханіки" - чекісти і де сотні тисяч політичних в'язнів, а передусім українських націоналістів конають повільною смертю від хвороб, виснаження, моральних та фізичних тортур.

Автор цього листа описує умовини життя 276 совєтських в'язнів, що з них 208 інваліди другої групи і 51 — третьої групи, отже зовсім непрацездатні.

Мешкають вони в двох холодних, невентильованих дерев'яних бараках. І без того мізерні пайки харчів постійно їм урізується. Хліб гливкий, кислий, який годі їсти не то хворій, а й здоровій людині.

Медична опіка фактично відсутня. Автор листа наводить такий приклад: В'язень Михайло Сорока, який провів 31 рік у польських та совєтських в'язницях, мав серцевий удар. Фельдшер появився лише за 4 дні. А лише на 7-ий день його взяли на т. зв. медпункт. До Сороки час від часу навідувався фельдшер - в'язень, який не мав ані ліків, ані медичних інструментів.

У найближчій лікарні є лише 7 ліжок, і там також немає ніяких ліків. Одержувати ліки і вітаміни від рідних в'язням заборонено. Про зубного лікаря ніхто й не чув.

Не раз бувало, коли з табору відсилали в'язнів до центральної лікарні з діягнозою захворювання на рак, а лікарі завертали їх назад з діягнозою запалення шлунку чи якою іншою. І лише смерть та секція покійного потверджували правильність першої діягнози. Лікарі, — пише автор листа, — не роблять ані кроку без вказівки КГБ та оперативного відділу. А буває навіть так, що самі таборові начальники виписують хворих з лікарні і женуть їх на роботу, хоч лікування ще не закінчене.

Начальник санітарної частини Єремеєва, — читаємо в цьому листі, — заявила під час голодівки в'язня Караванського, що їй відомо про голодівку, але вона нічого не може вдіяти, бо не було вказівок від оперативної частини. До речі, про Святослава Караванського вже відомо на еміґрації, що він довгі роки відбув у сталінському концтаборі, а минулого року арештовано його в Одесі за протест проти насильної русифікації високих шкіл в Україні.

Хворий в'язень Іван Максим, — пише автор листа, — не раз звертався до хірурга за лікарською допомогою, але цей совєтський „гуманіст" навіть не захотів говорити з ним, називаючи його симулянтом.

До медичного персоналу беруть з-поміж в'язнів лише тих, які співпрацюють з КГБ та оперативним відділом, при чому медична освіта не грає ніякої ролі. Наприклад, з роботи в санчастині звільнили і перевели на загальні роботи таких медиків - в'язнів як Ярослав Геврич та Дмитро Верхоляк, хоч медичних працівників бракує.

Адміністрація, — пише автор листа, — не приховує того, що табір ч. 17 — каральний, хоч офіційно зветься він „виправно - трудовий". До нього беруть, крім інвалідів, людей, які не піддаються „перевихованню" і можуть впливати на інших в'язнів. Тут стосується систему примусу, сваволі і репресій.

В'язні, що працюють в цеху, не мають валянців та ватників, хоч температура тримається в межах від +5 до +9 ступнів. Проте, від них вимагають виконання норм.

Обідня перерва — це додаткова кара, бо люди змушені ще одну годину перебувати в холодному приміщенні. Обідають в'язні в антисанітарних умовинах, в брудному приміщенні, без столів. Рук помити ніде, бо нема води і рушників. Курити в цеху заборонено, тож в'язні мусять виходити в коридорчик, де температура взимі спадає до —30 ступнів.

Оскільки людей до роботи не вистачає, бо інваліди 2-ої групи працювати неспроможні, адміністрація заявляє, що створить „медичну комісію", яка зніме інвалідність у калік і змусить їх працювати.

До 29 грудня 1966 р. основним контингентом цього табору були жінки, засуджені за релігійні переконання, переважно похилого віку.

Наглядачі прямо кажуть, — пише автор - в'язень, — що чим більше ми на них скаржимося за порушування наших узаконених прав, тим більше їх хвалить за це начальство... Головний інженер у відповідь на скарги в'язнів рекомендує їм звертатися до „Ваньки Встрова".

У листі згадується засланого за передачу на Захід своїх творів письменника Даніеля. Він, — пише автор листа, — вислав був до медичного інспектора скаргу в справі згаданого вище М. Сороки. Інспектор на це відповів, що ця справа вже не актуальна, бо М. Сорока помер, і зажадав, щоб Даніель

(Закінчення на стор. 5-ій)

Д-р Михайло Логаза

ЧОГО ОЧІКУЄМО ВІД СКВУ?

На заклик „Свободи" вже появилось на її сторінках кілька дописів під цим заголовком і майже в усіх них висловлено надію, що наші церковні проблеми знайдуть на СКВУ свій вислів.

З журбою про стан УПЦ в ЗДА і в екзилі писали недавно пп. К. В. В-рів і д-р Михайло Д а н и л ю к. Потребу включити церковну проблематику під розгляд СКВУ піднесли пп. Володимир Мацьків із Філядельфії та В. Пакуляк із Міннеаполісу. А — здавалось би — офіційне становище у цій справі висловив п. Микола Плавюк із Торонта — він же відповідальний співробітник у підготовчих працях СКВУ, коли писав у „Новому Шляху": „Гасло — Народ і Церква — мусять бути віддзеркалені гідною репрезентацією тих чинників на СКВУ. Мусимо виразно ствердити, що українська спільнота в діяспорі не може жити без українських Церков. Але не меншою правдою є й те, що українські Церкви, як інституції, не можуть існувати серед нас, поза Україною, без української спільноти. Тому хай СКВУ буде нагодою затіснення вузлів співпраці між нашими Церквами і нашими суспільно - громадськими установами... Є необхідністю, щоб на форумі сесій СКВУ висловили погляди на всі основні справи представники нашої зорганізованої спільноти, які прийдуть з усіх закутин земного глобу..."

Отже, належало б сподіватись, що теперішній стан Церков обох наших головних віроісповідань напевно знайде свій вислів на СКВУ.

Аджеж Церква завжди відігравала важливу ролю у громадсько - суспільних питаннях, а українські Церкви в умовинах нашого політичного поневолення відігравали активну і важливу ролю також у політичних проблемах під усіми окупаціями нашої батьківщини. Наші Церкви відіграли першорядну ролю і в зорганізованому житті нашого народу в усіх країнах його поселення, і ця їхня роля не скінчилася, але, навпаки — тепер куди більша, коли Вони на батьківщині в руїні і рахують на свою віднову тільки з поміччю тих же Церков на чужині.

Нема чого боятися нам наших політичних ворогів, бож сама ідея СКВУ і її здійснювання їм теж не до вподоби.

Напевно немає між українськими людьми обох наших головних віровизнань таких, хто не хотів би бачити наших Церков об'єднаними у християнській любові, взаємній пошані і зорганізованими під своїми власними юрисдикційно - ієрархічними проводами, як це прислуговує їм, як окремим помісним східнім Церквам.

Про справу Патріярхату і юрисдикційної єдности Української Католицької Церкви писалося вже багато, але їх і досі немає. Чи вільно нам проминути виїмкову, історичну нагоду голосно на ввесь світ сказати про це своє слово? Боже Провидіння і мудра політика Ватиканської Столиці завершили ріст Української Католицької Церкви в діяспорі іменуванням нашого Духового Світила, Великого Ісповідника Віри й Окраси всієї Вселенської Церкви Митрополита Кир Иосифа патріярхорівним Верховним Архиєпископом і Кардиналом, призначила його найвищим Ієрархом нашої Помісної Української Католицької Церкви і словами Вселенського Архиєрея Папи Павла VI закликала нас прийняти його, як свій найвищий духовний авторитет у християнській згоді. А цієї повної згоди ще й досі немає!

Чи може хтось з українських людей — учасників СКВУ заколотити діловість СКВУ, виступаючи проти цієї довгожданої згоди? Ми сподіваємось, що такої вільнодумаючої людини на Світовому Конґресі Вільних Українців не буде, і щиро надіємось, що СКВУ знайде цю згоду і висловить її у відповідній формі.

Такий арґумент, що, мовляв, церковні оправи — це справи наших Владик, не вповні вірний і хіба доволі звужений. Церква ж бо це не самі Владики, і напевно ні один церковний Ієрарх не заступає такої думки. Справа й обов'язок шанувати авторитет своїх Владик, як це, зрештою, мусить бути у кожній здоровій організації, але Владикам треба дати можливість прислухатись до голосу своїх вірних, щоб вони були спроможні нормувати наше релігійне життя на всіх місцях нашого побуту і мали корисний вплив на розвиток нашого зорганізованого суспільно - громадського життя. Таке розуміння відношення Церкви до Народу і навпаки є не тільки традицією наших Церков ,але цього вимагають дух часу і мудре рішення Ватиканського Собору в справі взаємовідношення церковного проводу і мирян.

Тому — наші сподівання, що СКВУ не залишить церковних проблем набоці, бож вони є невід'ємною частиною українського зорганізованого життя у вільному світі і уповноважені представники української спільноти на СКВУ розумно, зі щирим серцем винесуть проблеми наших Церков на форум СКВУ бодай у формі побажань до нашого Церковного Проводу і в резолюціях СКВУ для добра самої Церкви та нашого Народу.

Сиракюзи, Н. И.

● **У Варшаві відкрито 9-ий** конґрес Центрального Комітету „Об'єднаної робітничої" — насправді комуністичної партії. Щоб відвернути увагу членів самого ЦК і широкого громадянства від неприхильної для уряду реакції на новий доказ сліпого послуху польської компартії Москві, яким стало однобоке підтримування арабів у їх спорі проти Ізраїлю, — Ґомулка, генеральний секретар компартії, поставив як центральну точку нарад ЦК — призначення старечих пенсій тим селянам, які включать свої малоземельні господарства до колгоспів. У Польщі все ще 85% управної землі знаходиться в приватних руках, бо спроба насильної колективізації збанкрутувала.

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редаґує: Д-р Михайло Данилюк

УДАР МОЗКУ

Мозковий удар завжди вважалось надзвичайно важкою, а то й смертельною недугою. Тепер цей удар залишається таким же небезпечним. Не дивлячись на високий рівень медицини, ця хвороба забирає багато людей з цього світу і належить до тих, що формують статистичні табелі смерти.

Удар мозку, який називають також апоплексією, а в англомовному світі „строком" — це пошкодження мозку внаслідок наглого припинення функції якоїсь із мозкових судин. Є три роди такого удару: кровотеча зі судини в мозок, тромбоза судини згустком крови і замкнення судини іншим матеріялом, що походить з відлеглої від мозку частини тіла.

Кровотеча постає внаслідок трісненння судини мозку. Найчастішою причиною такого тріснення є склероза судини і високий тиск крови. Судина стає кволою, її стіни крихкими, і про постійному піднесенні тиску крови вона не видержує і тріскає. Тоді кров заливає частину мозку, і, крім того, приплив свіжої крови по артерійній системі до цієї його частини припиняється. Внаслідок цього вона перестає працювати. Коли це сталося з великою судиною або коли в даній частині мозку містяться життєвоважливі центри, людина гине. Коли процес легший і людина виживає, залишаються постійні пошкодження: параліза руки, ноги, цілої сторони тіла, параліза мови і т. д.

Тромбоза судини мозку виникає внаслідок згустка крови, що, зформувавшись у певному місці судини, замикає її і тим припиняє доплив крови до частини мозку. Наслідки такі самі, як і при кровотечі, лише з тим, що при тромбозах смертність буває [illegible] нижча. Тромбози судин спричиняють більшість ударів. Вони також бувають наслідком склеротичних змін в артеріях.

Судину може замкнути й інший матеріял, як товщ, повітря і згустки крови, що дісталися з іншої частини тіла. Товщ може примандрувати із зламаної при нещасливому випадку кістки, повітря — коли людина нагло переходить із атмосфери з високим тиском в атмосферу з з нормальним тиском. Але це складні проблеми і колись ми ще повернемось до них.

Удар, як правило, приходить нагло. Тоді людина втрачає притомність, і, очевидно, не може сказати, „як воно почалось", а коли вже виздоровлює не може пригадати початку удару. Численні клінічні історії вказують, що удар часто попереджають сильні болі голови, запаморочення, вомітування. Однак, трапляється він і без таких попереджень уже перед самим процесом формування тромбози чи кровотечі. Все ж, коли слідкувати за здоров'ям такої людини, то протягом місяців, а то й років можна виявити „перших ластівок".

Людина, схильна до удару, майже як правило має підвищений або високий тиск крови. При тому тиск крови нерівномірний. Людина часто має болі голови, які не можна вгамувати домашніми засобами, але можна відносно швидко позбутися звичайним спокоєм, відпруженням, припиненням важкої праці. Людина часто має короткохвилеві, а іноді й триваліші головокруження, які можуть бути прикрими, а то й дивними — людина йде по вулиці, і їй здається, що вулиця хитається. При поспіху або тяжкій праці відчувається неприємне тиснення в голові, особливо зверху черепа. Буває, що протягом одного - двох днів відчувається кволість у руці або нозі, і хворий думає, що це — „ревматизм". Шум у вухах, нудоти, часом блювання, нестравлення шлунка, піднесена дразливість, погана координація рухів пальців, рук чи труднощі в мові — це ті перші сиґнали, які не мусять, але можуть бути ознаками склерози мозку.

Такі й подібні симптоми, хронічно піднесений тиск крови, а також наявність мозкових ударів у попередніх поколіннях повинні приводити до лікаря частіше. Ряд причин, що звичайно викликають удар, сучасна медицина може затримати або усунути. У деяких випадках склероз судин, що формується до ступеня замикання судини, легко розпізнає на рентґенівських знімках невролог, а вправний неврохірург або хірург може таке склеротичне накопичення усунути. У деяких випадках усувають навіть частину судини, пошкодженої склерозом, а на її місце вставляють протезу, себто штучну частинку судини. Результати такої операції подивугідні.

При ударах, як і при багатьох інших недугах, найкраще лікування — це запобігання, профілактика. Чимало ударів, а з ними й їх тяжких наслідків можна оминути, своєчасно звертаючи пильну увагу на ненормальні прояви.

УВАН У НЮ ЙОРКУ РОЗПОЧИНАЄ СЕЗОН

Відкриття 1967-1968 Академічного року розпочнеться доповіддю президента Олександра Архімовича на тему „Підсумки діяльности УВАН у ЗДА в 1966-1967 академічному році. Потім відбудеться концерт з участю Ганни Шерей, Євгенії Чапельської (акомпаніямент), Ольги Цегельської (художне читання), Галини Сарач (віольончель), Олександри Бунін-Сарач (акомпаніямент), студентів Музичної школи проф. Наталії Котович з Філядельфії — Олени Кужемської та Ореста Кулиняка. Конференція розпочнеться о 6-ій год. в суботу 21-го жовтня, в будинку Академії.

Леонід Полтава

ЛЮДИ З ЛЕҐЕНДИ

(2)

На початку 1945 р. старший булавний УПА Лев Лагідний за наказом штабу опинився з відділом ком. Бурлаки біля Бірчі. Там велись завзяті бої з польськими й московсько-большевицькими частинами: УПА обороняла українську людність від вивозів до СССР, відбивала групи заарештованих і призначених на вивіз до Сибіру, сприяла втечі закордон, винищувала особливо завзятих україножерів з польського комуністичного табору, але подекуди співпрацювала з Армією Крайовою польською, котра билась за незалежну Польщу, без московсько-комуністичного намісництва. З тих часів дійшов за кордон оцей уривок із новочасної колядки:

„...АКа помагає, бо вже добре знає,
Як анцихрист лютий Сталін народи карає.

Ой Ти, Христе-Боже, і ти, УПА, тоже,
Бороніть нас від вивозу, нам і тут є гоже!.."

У 1947 р. частина відділів УПА перейшла з Лемківщини на схід від лінії Керзона, а частина, виконуючи наказ Головної Команди УПА і особисто ген.-хор. Тараса Чупринки, пішла в рейд до Західньої Европи, щоб наочно показати світові, що означає українська проблема в XX столітті. 11-го вересня 1947 р., після чотирьох поранень комуністичними кулями, Лев Футала-Лагідний добився із відділом сотника Громенка, як його заступник, до американської зони Німеччини.

Ви скажете, а де ж той незвичайний — і досить звичайний для вояків УПА — випадок? Він задокументований у спогаді чотового, у „Віснику" ООЧСУ з квітня 1949 року, і я переповідаю за тим документом.

20 серпня 1945 р. на світанку прийшов наказ, щоб бійці відділу ком. Громенка на Закерзонні скрились у лісі в криївках від великої облави польсько-комуністичного війська. До однієї з криївок пішов Лев Лагідний, тоді в ранзі старшого булавного, і з ним стрільці Леськів, Теплий та рій Нежонатого. Ворог почав обстрілювати ліс із артилерії. Стрільці рою Нежонатого доти ще ніколи не були в криївці і почували себе кепсько. Дехто, попоївши, ліг спати, більшість курили, тихо розмовляли, не брав їх сон... Біля криївки варти не ставили, бо в такій ситуації вона могла тільки пошкодити.

Десь коло 8-ої ранку, мов крізь сон, почули на поверхні тупіт і крики. І відразу ж відчиняється вікно в криївці і чути голос російською мовою: „Бандьора, выхади!" В ту ж мить, як большевик відчинив вхід до криївки, з неї, з автоматами в руках, вискочили стрільці Яструб і Лис. Нагорі зчинилась стрілянина. Залунав інший голос: „Виходзіць, ніц вам нє бендзє!"

Вояки не рухались, лише відбезпечили зброю. Бандити кинули в криївку дві ґранати. Все заслало димом, але поранених не було, бо криївка була збудована виступами-кутами. Один з ВП („Войска Польскєґо") назвав на ім'я командира Лева Лагідного, сказавши, що він — поручник і просить, щоб Лагідний вийшов сам і дозволив вийти стрільцям, бо „ваше жицє єст в наших ренках". На це Лагідний голосно відповів: „Ви вбиваєте і грабуєте невинних людей! Ми вам живими не піддамось!"

Так минуло кілька хвилин. Лев Лагідний наказав стрільцям пробиватись через оточення, а на себе взяв обов'язок прикрити прорив вогнем із землянки. Коли вибіг останній стрілець і нагорі зчинилась стрілянина Лев Лагідний побачив, що дехто з бійців упав, а більшість кинулась у лісові хащі, скошуючи польських напасників з автоматів. Тоді він кинув із криївки дві ґранати, одну праворуч, другу ліворуч, і почав стріляти по поляках з машинової пістолі. Польський поручник закричав до своїх: „Нє уцєкаць! Класць сєн на зємі і стшеляць!" Поляки обстрілюють криївку, а в той час друг Лагідний, вирішивши битись на смерть, ховає в землю документи і літературу, щоб не зісталась ворогові.

До 20 ґранат вкинули поляки в криївку, в якій уже годі було дихати. Рятувало те, що вікно й вихід були відчинені. Л. Лагідний кинув через вихід ще одну ґранату, змочив водою хустину, накрив нею обличчя і ліг на землю.

Поляки думали, що українець уже загинув від ґранат. Дійсно, д. Л. Лагідний був уже двічі поранений: в руку і в ногу. Однак за виступом криївки він поспішно робить барикаду з плащів, наметів, наплічників, потім кидається затикати з одного боку діри в криївці... Нагло зауважив, що частину криївки розкидало вибухом ґранати, або ж уже розкопано — ворог підсувається ближче. Поранений, із слабнучими силами, Лев Лагідний чує знову чужу мову... Бере пістолю й ґранату, кладе собі під голову, а збоку автомат, і так вдає мертвого.

Два польські вояки розкопали бік криївки. Один з них наблизився до „мертвого". „Панє поручніку, я мушє зцьонґноць з нєґо бути, бо моє подарте", — звернувся до свого зверхника один з вояків і, діставши дозвіл, стягнув з Лева Футали-Лагідного чоботи й подав нагору. Потім забрав автомат і також викинув нагору. Взяв одну руку Л. Лагідного і, шукаючи годинника, гукнув поручникові: „Он ма єще ренце цєпле"... Коли ж почувся наказ, щоб вояк перевірив пульс, Л. Лагідний зірвався на ноги, поклав з пістолі вояка і вистрілив двічі до входу в криївку. Поранений поручник упав, крикнувши своїм бандитам, щоб кидали ґранати.

Лев Лагідний перебіг у другий кут криївки і ґранати не заподіяли йому шкоди. Темніло. Чути було, як стогнав поранений поручник. Поляки обстріляли криївку з рушниць. Потім почувся голос: „Чи він ще живий?" На це другий голос відповів: „Подивись, он він лежить". Насправді це був убитий польський вояк, який стягав з Лева Футали чоботи.

Незабаром зовсім смеркло і почав падати дощ. Настала тиша. Поляки забрали своїх поранених і подалися геть.

Вичекавши ще трохи, Лев Футала-Лагідний перев'язав рану, яка найбільше дошкуляла, взяв документи й літературу, поклав біля вбитого польського вояка записку: „Я живий і здоровий, шукайте мене", — і босий, з пістолею в руці вийшов з криївки в ліс.

У присілку Б. його сховав господар-українець. Вночі 23 серпня прийшла санітарка УПА, перев'язала рани, дала ліки. Через неї Л. Лагідний повідомив бунчужного Соколенка про те, де він перебуває і що сталось. Наступного дня Соколенко з ройовим Лозою продерлись через польсько-большевицькі застави до присілка Б. і, ризикуючи життям, підводою перевезли пораненого в іншу криївку.

За два тижні, під доброю санітарною опікою, Лев

(Закінчення на стор. 5-ій)

ПЕДАГОГИ НА СКВУ

Світова Виховно - Освітня Сесія в рямцях СКВУ набрала вже обличчя реальних форм. На спільній нараді представників: Головної Шкільної Ради УПЦ в ЗДА, ОУПК, ОУПА, СФУЖО та Шкільної Ради УККА, що відбулася у суботу 23 вересня ц. р. у Ню Йорку, розглянено проєкт програми, предложений Комісією УВС, і по дискусії устійнено загальні рямці програми Світової Виховно - Освітньої Сесії.

Сесія відбудеться у суботу і неділю 11-12 листопада ц. р. у Ню Йорку (приміщення подасться опісля). У суботу 11 листопада 1967 р.: год. 10 вранці — реєстрація делеґатів і гостей; год. 11 вранці — відкриття — з'ясування завдань та мети СВОС; праця підкомісій: а) релігійного виховання; б) культури; в) молодечих організацій;

У 50-ліття Української Національної Революції, 45-ліття Центрального Союзу Українського Студентства, 25-ліття Української Повстанської Армії — відбудеться в Ню Йорку в днях 10-12 листопада 1967 р., в приміщеннях Українського Інституту Америки, 2 Іст 79 вул., Перший Світовий Конґрес Українського Вільного Студентства — СКУВС.

1. Рішенням нарад і узгіднень представників всіх станових, студентських союзів, ідеологічних і конфесійних товариств у вільному світі, подається до відома, що в СКВУС беруть участь г) світового об'єднання українських педагогів; д) української мови в державних школах; е) українського правопису; є) спонзорів „Рідних Шкіл"; ж) редакційної колеґії для виготовлення висновків і внесків на пленум СКВУ; з) підручників та допоміжної лектури; год. 12 — перерва; год. 2 по пол. — пленум: початкове й середнє шкільництво; год. 4 по пол. — праці підкомісій. У неділю 12 листопада 1967 р.: Богослуження у Церквах, год. 10 вранці — продовження праць підкомісій, год. 1 — перерва, год. 3 ппол. — пленум СВОС — висновки й внески підкомісій (запити й дискусія); год. 5 — праця редакційної колеґії; год. 6 веч. проєкт Української Виховної Системи (запити і дискусія); год. 8:30 — внески на СКВУ; год. 9:30 — закриття СВОС. На суботу передбачається спільну вечерю з учасниками підкомісій молодечих організацій, при чому окремий комітет з представників молодечих організацій — приготовляє виступ наших молодих адептів мистецтва.

Маємо надію, що СВОС буде нагодою для спільної зустрічі усіх наших педагогів. Було б побажаним, щоб до організаційного комітету зустрічі вже тепер наспівали зголошення педагогів до участи в СВОС. Це дозволить завчасу підготовити відповідну залю для спільної зустрічі, як також дозволить поробити старання про відповідну кількість нічлігів в головному організаційному комітеті СКВУ. Тому прохаємо якнайшвидше подати Канцелярії Шкільної Ради УККА кількість осіб, які прибудуть на СВОС з даного осередку, після чого вишлеться відповідні інструкції. Адреса канцелярії Шкільної Ради УККА:

Educational Council UCCA, P.O. Box 391, Cooper Sta., New Yor, N.Y. 10003, тел.: (212) 477-1200.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ МІСТА НЮ ЙОРКУ, ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНҐРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ, 140 - 142 ДРУГА ЕВЕНЮ, НЮ ЙОРК, Н. Й 10003

ЗАКЛИК

В СПРАВІ КВАТИРУВАННЯ ДЕЛЕҐАТІВ І ГОСТЕЙ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ в НЮ ЙОРКУ в ЧАСІ 15-го до 19-го ЛИСТОПАДА 1967 РОКУ.

Вельмишановні Пані й Панове!

Український Ню Йорк буде господарем Світового Конґресу Вільних Українців. Висока честь, але й велика відповідальність.

Це є виняткова нагода для української спільноти Нюйоркської Метрополітальної Округи (маємо на увазі не тільки Ню Йорк - місто, але й сумежні місцевості сусідніх стейтів) виявити притаманну українську традиційну гостинність у відношенні тих, що звідусіль прибудуть сюди, до нашого міста, який являється центром усього громадського життя українців у цій країні, а під час конґресових днів буде символічним, об'єднуючим центром **усіх українців поза межами України сущих.**

Ця виняткова нагода стане приємністю для громадян Ню Йорку і околиць, а ще більшою приємністю для тих, що прибудуть сюди.

Бо ми дамо їм не чужу, готелеву атмосферу, але рідне українське оточення, в якому вони відчують справжній зміст і справжню мету Світового Конґресу: духове єднання усіх нас у праці й боротьбі для одної усім нам мети.

Віримо, що українська спільнота Нюйоркської метрополії використає цю вийняткову нагоду охоче з повним вдоволенням, що цією своєю гостинністю дає і свій вклад у важливу справу Першого Світового Конґресу Вільних Українців.

Тому просимо Вас, Вельмишановні Пані й Панове, дати гостинне приміщення по своїх домах тим делеґатам і гостям Конґресу, що прибудуть до Ню Йорку з країн поза ЗДА. З приємністю подаємо Вам, що з 15-ти країн вільного світу, де живуть і працюють українці, — приїжджає 87 делеґатів.

Зголошення просимо слати на адресу Комітету Об'єднаних Американсько - Українських Організацій міста Ню Йорку — Відділ УККА —, адресуючи: 140 - 142 Друга Евеню, Ню Йорк, Н. Й. або до О.У.А. „Самопоміч" — 98 Друга Евеню, Ню Йорк, Н. Й. 10003.

Заздалегідь дякуємо Вам за все, що буде зроблене в цій важливій справі для доброго переведення СКВУ.

За Управу Комітету:

Роман Гуглевич, голова Богдан Ластовецький, секретар

Мешканева Комісія:

Д-р Василь Вереш, голова, Члени — пані: Марія Карпевич, Дарія Степаняк заступниця, Марія Лозинська секретарка, Леся Різник, Емілія Козіцька, Марія Стецька; панове: д-р Василь Палідвор, інж. Роман Раковський, інсп. Іван Василишин, Лаврентій Барицький.

В АМЕРИЦІ И У СВІТІ

БЕЗРОБІТТЯ В АМЕРИЦІ ЗРОСЛО У ВЕРЕСНІ Ц.Р. до 4.1% всіх працюючих, себто до 2.900.000 осіб. У тому числі є 1,287.000 безробітних жінок вище 19 років та 839.000 дорослих мужчин. Працюючих осіб, що були на „пейролі", себто на постійній заробітній платні, було 74,600.000, але це число значно впало внаслідку масових страйків: страйкуючих не зараховують до безробітних, бо вони не отримують безробітного відшкодування від державної суспільної опіки, ані теж до осіб на „пейролі". Зріст теперішнього безробіття пояснюють значним збільшенням числа жінок вище 19 років, які шукають праці.

ВІЙСЬКОВУ ДОПОМОГУ ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ ЗБОКУ ЗДА ЗМЕНШЕНО в Сенаті до суми 75,000.000 дол., себто на 10 мільйонів менше суми, яку вимагав Уряд. Речник Уряду заявив, що південно-американські держави купують щорічно зброю на круглу суму 150,000.000 дол., отож вони будуть примушені купувати половину своєї зброї поза Америкою, замість добувати її з Америки.

ФОНД СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Листа ч. 2.

Проголошуємо другу листу жертводавців на Фонд СКВУ, що замикається цифрою $5,468.00. Попередньо в першій листі було проголошено $5,313.00 так, що сума пожертв, зложених УККА на цілі СКВУ до дня 6-го жовтня цього року виносить $10,781.00.

На тому місці хочемо підкреслити, що на чолі листи стоїть Відділ УККА, Йонґставн, Огайо, який вплатив суму $400.00, та одночасно прислав свою річну вкладку до УККА $300.00.

Прикладній Управі Відділу УККА в Йонґставні, Огайо висловлюємо нашу подяку.

Рівночасно приємно нам ствердити, що наша громада у Філядельфії, яку репрезентує Відділ УККА під головуванням проф. д-ра Богдана Гнатюка, у своїй жертвенності є і далі на першому місці. Відділ УККА у Філядельфії вже переслав перший список жертводавців на суму $735.00.

Як друга громада в тому списку є Рочестер, Ню Йорк, зі своєю збіркою $700.00.

Згідно з нашими інформаціями, збірка у всіх громадах продовжується.

Ще раз прохаємо всіх, кому дорога справа успішного переведення Світового Конґресу Вільних Українців, надсилати свої пожертви на адресу Українського Конґресового Комітету Америки — 302 Вест 13-та вулиця, Ню Йорк, 10014 із зазначенням їх призначення на Фонд СКВУ, або вплачувати на окремо відкрите конто Фонду СКВУ в кредитовій кооперативі „Самопоміч" Ню Йорк, число конта: 4412.

Всі пожертви можна відрахувати від прибутку на федеральних податкових зізнаннях.

За Фінансову Комісію СКВУ:
Голова — І. Кокольський (-) Заступн. гол. Е Попіль і Т. Кульчицький (-) Секретар Юліян Ревай (-)

ЛИСТА ВПЛАТ Ч. 2 НА ФОНД СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

ОРГАНІЗАЦІЇ:

Дол. 400.—

УККА, Відділ, Йонґставн, Огайо.

Дол. 100.—

Головна Управа Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, Ню Йорк, Н. Й.
Українська Католицька Церква св. Юрія, Ню Йорк, Н. Й. Отці Василіяни.
Головна Управа Об'єднання Українців Америки „Самопоміч", Ню Йорк, Н. Й.
Об'єднання „Самопоміч", Відділ Ню Йорк, Н. Й.
Об'єднання бувш. Вояків Українських Армій, Філядельфія, Па.
Головна Управа Організації Оборони Лемківщини в Америці, Пассейк, Н. Дж.
„Пролог", Ню Йорк, Н. Й.
Союз Ветеранів Українського Резистансу, Ню Йорк, Н. Й.
Світова Федерація Українських Жіночих Організацій, Філядельфія, Па.
Союз Земель Соборної України — Селянська Партія, Ню Йорк, Н. Й.
Український Інститут Америки, Ню Йорк, Н. Й.
ЗУАДК, Філядельфія, Па.
Відділ УККА, Бостон, Масс.
Відділ УККА, Рочестер, Н. Й.

Дол. 50.—

Організація Українців в Америці „Самопоміч" Кредитівка, Ню Йорк, Н. Й.
УККА, Відділ, Ютика, Н. Й.
СУК „Провидіння", Відділ Гартфорд, Конн.

Дол. 25.—

УККА, Відділ, Трентон, Н. Дж.
Український Дім Українського Визвольного Фронту, Рочестер, Н. Й.
ООЧСУ, Відділ 25, Рочестер, Н. Й.
Жіноча Секція ООЧСУ, Рочестер, Н. Й.
Осередок СУМА, Рочестер, Н. Й.
СУК „Провидіння", Відділ 14, Філядельфія, Па.
СУК „Провидіння", Відділ 144, Філядельфія, Па.
СУК „Провидіння", Відділ 218, Філядельфія, Па.
СУК „Провидіння", Відділ 149, Трентон, Н. Дж.
СУК „Провидіння", Відділ 206, Ню Йорк, Н, Й.
Український Демократичний Клюб, Джерзі Ситі, Н. Дж.

Дол. 20.—

СУК „Повидіння", Філядельфія, Па.

Дол. 12.50

ООЧСУ, Відділ 24,Шикаґо, Ілл.
Осередок СУМА „Крути", Шикаґо, Ілл.

Дол. 10.—

Евангельсько - Реформована Церква, Детройт, Миш.

ФІЗИЧНІ ОСОБИ:

Дол. 100.—

Допілка Андрій, Ню Гейвен, Конн.
Туранський Михайло і Сабіна, Ню Йорк, Н. Й.
Д-р Федюк Семен, Ню Йорк, Н. Й.

Дол. 50.—

Ковалишин Ярослав, Джерзі Ситі, Н. Дж.

Дол. 35.—

Душник Мери, Бруклин, Ню Йорк.

Дол. 30.—

Балко Катерина і Петро, Рочестер, Н. Й.

Дол. 25.—

о. декан Атаманюк Теодозій, Трентон, Н. Дж.
Базарко Іван і Наталія, Бронкс, Н. Й.
Базюк Василь, Рочестер, Н. Й.
д-р Бернадин Ярослав, Філядельфія, Па.
мґр Білаїв Володимир, Філядельфія, Па.
Білик Михайло і Евгенія, Філядельфія, Па.
Білинський Ігнат, Філядельфія, Па.
о. Митрат Біляк Степан, Філядельфія, Па.
д-р Богатюк Микола і Мотря, Сиракюзи, Н. Й.
інж. Борецький Методій, Філядельфія, Па.
д-р Вереш Василь, Ню Йорк, Н. Й.
Вертипорох Богдан, Бруклин, Н. Й.
Вовчак Стефанія, Філядельфія, Па.
д-р Гнатюк Богдан, Філядельфія, Па.
Головко Іван і Софія, Трентон, Н. Дж.
Грабовенська Осипа, Філядельфія, Па.
проф. Губка Борис, Рочестер, Н. Й.
д-р Дідюк Іван, Рослiндейл, Масс.
інж. Заброцький Василь, Філядельфія, Па.
Захарків Ліда і Остап, Рочестер, Н. Й.
Зборовський Володимир, Рочестер, Н. Й.
д-р Капітан Дмитро, Рочестер, Н. Й.
о. Кобат Іван, Вілмердінґ, Па.
Д-р Козарська Марія, Рочестер, Н. Й.
Д-р Котик Евген, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Інж. Кравців Роман, Філядельфія, Па.
Лозинський Михайло і Ерна, Роял Оук, Миш.
Д-р Навроцький Мирослав, Філядельфія, Па.
Д-р Панчук Ярослав і Ярослава, Шикаґо, Ілл.
Ревай Юліян, Флашинґ, Н. Й.
Салдан Михайло і Степанія, Ню Йорк, Н. Й.
Проф. Смаль-Стоцький Роман, Вашинґтон, Д. К.
Спринський Стефан, Філядельфія, Па.
Стефанів Петро, Шикаґо, Ілл.
Отець Сулик Стефан, Перт Амбой, Н. Дж.
Титанич Василь, Філядельфія, Па.
Флис Іван і Марія, адв. Ню Йорк, Н. Й.

Дол. 25. —

Холоденко Іван Гартфорд, Конн.
Д-р Ценко Микола, Філядельфія, Па. і Пані Володимира.
Шкут Сергій, Денвер, Колорадо
Мґр Яців Володимир, Філядельфія, Па.

Дол. 20. —

Д-р Гелета Ярослав Г., Колледж Парк, Мд.
Кисіль Адам, Рочестер, Н. Й.
Мельничук Володимир, Сиракюзи, Н. Й.
Пасіка Микола, Філядельфія, Па.
Д-р Скальчук Іван, Філядельфія, Па.
Отець Танчак Василь, Ню Бронсвік, Н. Дж.
Д-р Шеремета Святослав, Бінґгемтон, Н. Й.
Д-р Чума Володимир, Філядельфія, Па-
Шиманська Михайлина ,Фейрфилд, Конн.

Дол. 15. —

І. О. Т., Філядельфія, Па.
Д-р Боднар Роман і мати Параскевія, Філядельфія, Па.
Інж. Галібей Роман і Люба, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Карпишин Павло, Сиракюзи, Н. Й.
Д-р Клюфас Всеволод С., Бінґгемтон, Н. Й.
Мґр. Костюк Іван і Галина, Трентон, Н. Дж.
Левитський Александер, Філядельфія, Па.
Мигдаль Ілля, Сиракюзи, Н. Й.
Інж. Німилович Осип, Філядельфія, Па.
Паламар Михайло, Філядельфія, Па.
Слонські Іван і Софія, Філядельфія Па.
Інж. Тещук Тихон, Філядельфія, Па.
Шутер Ростислав, Рочестер, Н. Й.
Федорак Дмитро і Катерина, Трентон, Н. Дж.
Фенцор Василь, Сиракюзи, Н. Й.
Інж. Яримович Володимир.

Дол. 10. —

Н. Н., Ню Йорк, Н. Й.
Аддонісіо Г. Дж., Ситі Гол, Нюарк, Н. Дж.
Алексевич Микола, Філядельфія, Па.
Інж. Артимишин Богдан, Філядельфія, Па.
Башуцький Петро, Сиракюзи, Н. Й.
Бездух Дмитро, Рочестер, Н. Й.
Бехметюк Евстахій, Ню Йорк, Н. Й.
Білан Іванна, Ню Йорк, Н. Й.
Білан Микола, Ню Йорк, Н. Й.
Біганський Олекса, Рочестер, Н. Й.
Д-р Білик Александер, Філядельфія, Па.
Білинський Богдан, Ірвінґтон, Н. Дж.
Білинський Евген, Філядельфія, Па.
Інж. Білинський Роман, Ню Йорк, Н. Й.
Білоус Михайло, Рочестер, Н. Й.
Бойко Василь, Рочестер, Н. Й.
Пастор Боровський Володимир, Іст Дітройт, Миш.
Бурчак Михайло, Джексон Гайтс, Н. Й.
Ванчицький Володимир, Філядельфія, Па.
Василишин Іван, Ню Йорк, Н. Й.
Вацик Тадеуш, Джонсон Ситі, Н. Й.
Воланюк Степан, Філядельфія, Па.
Волинець Михайло, Трентон, Н. Дж.
Гайдарівський Василь, Філядельфія, Па.
Гамуляк Андрій і Анна, Дерби, Конн.
Ганушевський Степан, Рочестер, Н. Й.
Мґр. Гірний Василь, Бінґгемтон, Н. Й.
Гладун Роман, Рочестер, Н. Й.
Грач Ярослав Сиракюзи, Н. Й.
Мґр Гуглевич Роман, Ню Йорк, Н. Й.
Ґела Василь, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Ґенґало Петро, Філядельфія, Па.
Гой Петро, Ню Йорк, Н. Й.
Демченко Олекса, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Інж. Демянчук Любомир, Філядельфія, Па.
Дусенко Микола і родина, Шикаґо, Ілл.
Інж. Дяченко Лідія, Філядельфія, Па.
Зиман Лев, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Жук Михайло, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Іванонко Василь, Бінґгемтон, Н. Й.
Проф. Іващук Василь, Шикаґо, Ілл.
Івах Василь, Віллімантик, Конн.
Ільчишин Антін, Рочестер, Н. Й.
Казанівський Богдан, Філядельфія, Па.
Карановський Петро, Ню Йорк, Н. Й..
Карпинич Володимир, Філядельфія, Па.
Кецко Антін, Рочестер, Н. Й.
Кефор Іван, Ню Йорк, Н. Й.
Д-р Клюфас Святослав, Сиракюзи, Н. Й.
Ковальчин Михайло, Філядельфія, Па.
Козіцька Емілія, Ню Йорк, Н. Й.
Комарницький Осип, Рочестер, Н. Й.
Королишин Микола, Сиракюзи, Н. Й.
Мґр. Королишин Теодор, Рочестер, Н. Й.
Д-р Коропей Володимир і Уляна, Трентон, Н. Дж.
Крук Михайло, Флашинґ, Н. Й.
Інж. Куземський Іван, Філяделяфія, Па.
Д-р Куйдич Іван, Вайнленд, Н. Дж.
проф. Кульчицький Володимир, Арлінґтон, Вірджінія
Кульчицький Теофіль, Філядельфія, Па.
Куриляк Михайло, Філядельфія, Па.
Кусень Осип, Філядельфія, Па.
Кух Володимир і Надія, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Кухлевський Степан, Трентон, Н. Дж.
Лазовська Перл, Клівленд, Огайо
Ластовецька Лідія, Ню Йорк, Н. Й.
Левчук Дмитро, Філядельфія, Па.
Леньова Осипа, Ню Йорк, Н. Й.
Ліщинський Василь, Рочестер, Н. Й.
Лукіянович Філарет, Філядельфія, Па.
Лучканич Іван, Рочестер, Н. Й.
Масловський Зенон, Рочестер, Н. Й.
Д-р Ма-чук Юрій, Філядельфія, Па.
Мелько Володимир і Анна, Філядельфія, Па.
Мельничин Василь і Оксана, Джорджтавн, Кент.
Миндзюк Ілля, Філядельфія, Па.
Інж. Нич Михайло, Філядельфія, Па.
Озарук Михайло, Рочестер, Н. Й.
Онуфричук Сергій і Сільвія, Філядельфія, Па.
Островський Степан, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Д-р Палидвор Василь, Ню Йорк, Н. Й.
Пеленська Ірина, Філядельфія, Па.
Пелипець Дмитро, Рочестер, Н. Й.
Петришин Микола і Марія, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Петрович Осип, Філядельфія, Па.
Постолюк Симон, Лейквуд, Огайо.
о. Микола Притуляк, Пассейк, Н. Дж.
Інж. Раковський Роман. Ню Йорк, Н. Й.
Саламаха Петро, Пеорія, Ілл.
Д-р Сенковський Теодозій, Філядельфія, Па.
Скремета Степан і Юлія, Колчестер, Кон.
Д-р Соневицький Ігор і Наталія, Ню Йорк, Н. Й.
Стефанишин Богдан, Філядельфія, Па.
Танчак Микола, Озон Парк, Н. Й.
Танасюк Юрко, Філядельфія Па.
Татомир Олександер і Софія, Філядельфія, Па.
Тростянецький О. Лос Анджелес, Каліф.
Фалат Теодор, Рочестер, Н. Й.
Проф. Фаріон Іван, Шикаґо, Ілл.
Проф. Феданків Володимир, Бінґгемтон, Н. Й.
Федик Текля, Бруклин, Н. Й .
Інж. Федорак Роман і Елеонора, Трентон, Н. Дж.
Ференцевич Юрій і Христина, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Фостяк Богдан, Ню Йорк, Н. Й.
Інж. Фраціян Теофіль, Сиракюзи, Н. Й.
Хромяк Дмитро, Бостон, Масс.
Цегельська Вероніка, Філядельфія, Па.
Цьопко Іван, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Інж. Чорнописький Теодор, Рочестер, Н. Й.
Шаран Іван, Філядельфія, Па.

Дол. 5. —

Баранецький Мирон, Філядельфія, Па.
Біловус Стефан, Стейтен Айленд, Н. Й.
Бойко Олекса, Рочестер, Н. Й.
Будзяк Василь, Сиракюзи, Н. Й.
Бура Григорій, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Бурлака Юрій, Рочестер, Н. Й.
Вадуцький Володимир, Ню Йорк, Н. Й.
Візнер Володимир, Філядельфія, Па.
Глушок Григорій, Трентон, Н. Дж.
Гулкевич Володимир, Рочестер, Н. Й.
Добош Павло, Рочестер, Н. Й.
Проф. Квасниця Данило, Рочестер, Н. Й.
Колодій Франц, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Д-р Корчмарик Богдан, Трентон, Н. Дж.
Ласевич Дмитро, Бруклин, Н. Й.
Левицький Іван, Філядельфія, Па.
Левицький Роман, Трентон, Н. Дж.
Інж. Лисянський Іван, Філядельфія, Па.
Луцишин Володимир, Філядельфія, Па.
Марків Евген, Філядельфія, Па.
Масловський Мирон Рочестер, Н. Й.
Микитка Степан, Філядельфія, Па.
Новосадло Іван, Рочестер, Н. Й.
Пліщук Олекса, Трентон, Н. Дж.
Попик Михайло, Бруклин, Н. Й.
Равлінко Василь, Сиракюзи, Н. Й.
Рижий Павло, Трентон, Н. Дж.
Рйопка Степанія, Рочестер, Н. Й.
Д-р Рудницький Володимир, Філядельфія, Па.
Мґр. Савицький Зиновій, Ютика, Н. Й.
Майор Снігурович Віреслав, Монтерей Каліф.
Стрижанівський Іван, Трентон, Н. Дж.
Турко Пилип, Філядельфія, Па.
Тхір Павло, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Д-р Федорів Петро, Філядельфія, Па.
Феркуняк Михайло, Філядельфія, Па.
Швед Роман, Філядельфія, Па.
Шилкевич Степан, Трентон, Н. Дж.
Штогрин Павло, Філядельфія, Па.
Щупляк Ілля, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Янко Іван, Джерзі Ситі, Н. Дж.
Яремко Еміль, Філядельфія, Па.

Дол. 3. —

Бурачок Осип, Джексон Гайтс, Н. Й.
Демяник Анна, Філядельфія, Па.
Козак Марія, Філядельфія, Па.
Рат Анна, Філядельфія, Па.
Інж. Струк Антін, Трентон, Н. Дж.
Борона Филип, Трентон, Н. Дж.

КОМУНІКАТ

ПІДГОТОВЧОГО КОМІТЕТУ 1-ГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО СТУДЕНТСТВА

з повним правом голосу:

а) Всі члени керівних органів ЦЕСУС-у.

б) По п'ять представників від управ станових студентських союзів (СУСТА, СУСК, САУС, СУСТЕ, ЦУСА): по одному представникові на кожних 25 членів від студентських громад і клюбів, членів станових союзів. Вибори відбуваються за тою самою системою, що вибори делеґатів на крайові студентські конґреси.

в) По двох представників від центральних ідеологічних і конфесійних товариств (ОУАТ „ЗАРЕВО", ТУСМ ім. М. Міхновського, студ. секція ОДУМ) і по одному представникові від кожних 100 членів.

г) Всі члени Підготовчого Комітету СКУВС (організаційна, статутова і видавничо-інформативна і фінансова Комісії).

2. Всі зголошення делеґатів пересилається почерез централі на адресу Організаційної Комісії, або в часі СКУВС до Мандатної Комісії. Кожний делеґат на СКУВС вплачує реєстраційне у висоті 10 дол.

3. Конґресом СКУВС буде провадити президія в складі: предсідник — Богдан Футей (голова Організаційної Комісії СКУВС) та секретарі: Христя Кульчицька і Михайло Герець. Заступники предсідника: голови всіх станових ідеологічних конфесійних союзів.

4. Під час СКУВС будуть виголошені доповіді: „Українське студентство на Україні" — виголосить представник СУСТА; „Стан українського студентства у вільному світі" — представник СУСК і „Міжнародна діяльність українського студентства" — представник ЦЕСУС-у.

5. Підготовчий Комітет СКУВС закликає цією дорогою все українське студентство у вільному світі до активної і численної участи в Першому Світовому Конґресі Українського Вільного Студентства.

У всіх справах СКУВС слід звертатися до:
Mr. Bohdan Futej
5203 West Ridgewood Dr.
Parma, Ohio, 44134. USA

Організаційна Комісія СКУВС

Ню Гейвен, Конн.

ВІЧЕ В СПРАВАХ СКВУ

В неділю 8 жовтня 1967 р. відбулося в Ню Гейвені, в залі української католицької церкви о год. 12-ій вполудне Громадське Віче в справах Світового Конгресу Вільних Українців. Доповідь про цей Конгрес виголосив голова Українського Конгресового Комітету, Відділ Ню Гейвен, д-р Михайло Снігурович, який вказав на велике історичне значення цісї події та закликав присутніх до масової участи в усіх імпрезах Конгресу, зокрема в Маніфестації в залі Медізон Сквер Гардені та в Конгресовому бенкеті. Доповідач звернув увагу на великі кошти відбуття Конгресу та апелював зложити щедрі пожертви на покриття видатків зв'язаних із Конгресом. Віче мало великий успіх, бо зараз таки зложено поважну суму на цілі Конгресу. Український Народний Дім, Ню Гейвен, пожертвував $100, ОББУА $75 (збірка), Станиця Б-ва Дивізийників $50, Союз Українок, Відділ Ню Гейвен $50. Дальше були датки по $25 від товариств та від поодиноких громадян як теж менші суми. Докладний список жертводавців буде подано окремо в пресі.

НАРАДИ ВІДДІЛІВ УККА СТЕЙТУ КОНН.

В дні 22 вересня, 1967 р. відбулися в Ню Гейвені спільні наради представників Відділів УККА Стейту Коннектикат. Нарадами, які скликано за спільною ініціятивою Відділів УККА Ню Гейвен і Гартфорд, проводив голова Відділу УККА Ню Гейвен д-р Михайло Снігурович, який у вступній доповіді підчеркнув конечність таких стейтових нарад для координації праці поміж поодинокими відділами УККА. Доповідач також підніс потребу відновлення Стейтової Організації для репрезентації українців стейту Коннектикат перед стейтовими урядами. В жвавій виміні думок, яка вив'язалася по доповіді, присутні піддержали головні точки доповідача, а в дальшу чергу обговорено цілий ряд актуальних проблем, як святкування 50-ліття Української Національної Революції, справу взаємної допомоги в імпрезах та проблеми охоплення організаційною мережею УККА тих скупчень українців по громадах стейту, в яких немає відділів УККА. На нарадах секретарювали д-р Іван Кизик і д-р Ярослав Туркало, оба Члени Управи (секретар і заступник голови) Відділу УККА Ню Гейвен. Присутніми на нарадах були теж дальші три члени Управи УККА з Ню Гейвену: Іван Стратичук, інж. Михайло Пушкар і Михайло Дуда. Гартфордський Відділ УККА репрезентував голова цього Відділу інж. Олександер Пришляк, з Бриджпорту прибули Олександер Самчук, Анатолій Фалько (голова) і Ярослав Гура, з Вілімантику П. Колісник і Михайло Пресен а з Ню Бритин Степан Рочня. Наступна зустріч представників УККА Стейту Коннектікат відбудеться в Гартфорді дня 2 грудня ц. р.

Н. Н.

ДЕНВЕРСЬКА ҐРУПА УВАН

Впродовж 1956-66 рр. Денверська група УВАН у ЗДА поширила свою діяльність на міста Заходу ЗДА. Усталила науково-організаційні зв'язки з українськими науковцями й визначними громадянами в Сан Франсіско, Каліфорнія. Деякі з них впродовж цього часу опублікували, за посередництвом Групи, свої причинки по українських часописах ЗДА й Европи. Інші повідомили, над чим працюють і пообіцяли відвідати Денвер та доповісти про свої праці на засіданнях Денв. Групи УВАН. До таких належить пані доцент Зінаїда Панасенкова, що бере діяльну участь в громадському й культурному житті української колонії в Сан Франсіско. Вона не занедбує й своїх чисто наукових заінтересувань, працюючи дослідчо в царинах літературознавства, новітньої історії України та над спогадами.

На початку вересня пані З. Панасенкова відвідала Денвер. В зв'язку з цим 9-го вересня відбулося 71-ше засідання Денверської Групи УВАН у ЗДА, на якому пані З. Панасенкова доповідала про Дмитра Загула.

Предсідник засідання — інж. М. Кальба, голова денверського відділу УККА вітав доповідачку від українського громадянства Денверу, а інж. Л. Биковський, секретар Денв. Групи УВАН — від імени Групи.

З. Панасенкова виголосила доповідь на тему „З книги життя Дмитра Загула". Доповідь була майже „з першої руки", бо доповідачка знала особисто поета і обіймала життя і творчість Дм. Загула на тлі особистих споминів про цього видатного українського поета, перекладача, критика й літературознавця. Він — „належав до плеяди українських мистців слова, що творили блискучий ренесанс української літератури 20-30-их рр. XX-го сторіччя і розділив гірку долю більшости своїх сучасників", які загинули від режиму російських окупантів України.

Доповідь відзначалася цінним змістом, а ораторське вміння пані З. Панасенкової тримало слухачів в напруженні майже півторагодини.

Проф. Ст. Глушко доповнив доповідь, розповівши про гіназіяльні роки Дмитра Загула, з яким він вчився в чернівецькій гімназії.

З присутніх 40 осіб п'ять забирали голос в обговоренні доповіді, підкреслюючи велику вартість доповідженого матеріялу.

Доповідь доповнювала невеличка виставка, що складалася зі світлини Дм. Загула, з середини 1920-их рр., двох останньо виданих збірників його творів, деяких статтей про нього та двох його ще недрукованих віршів, що були в рукописах на переховуванні у пані З. Панасенкової.

Л. Б.

АТРАКЦІЯ НА ЕКСПО-67

Всесвітня виставка ЕКСПО-67 в Монтреалі має багато всіляких атракцій і до них минулого тижня долучилися несподівані відвідини пані Джекеліни Кеннеді, вдови по покійному Президентові ЗДА Джанові Кеннеді, яку й видно на фотознімці серед інших відвідувачів.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

АН УССР СЛАВИТЬ ЛЕНІНА

Віце - президент Академії Наук УССР Білодід у промові на зборах АН у Києві, з нагоди „50-річчя жовтневої революції", виступив із таким славословленням Леніна (як раніше — Сталіна): „З самого початку своєї революційної діяльности і до кінця життя Володимир Ілліч уважно стежив за економічним та суспільно - політичним розвитком України, сприяв організаційному й ідейному зміцненню большевицьких організацій. Він закликав українських робітників і селян разом з трудящими Росії та іншими народами нашої країни боротися проти національного гніту, зміцнювати дружбу й інтернаціональну єдність. В. І. Ленін гостро викривав антинародну політику великодержавних шовіністів і українських буржуазних націоналістів та їх ідеологів, які намагалися підірвати єдність українського і російського народів".

УКРАЇНСЬКА МОВА В МУЗИЧНО - ДРАМАТИЧНОМУ ТЕАТРІ В ЧЕРНІГОВІ

У староукраїнському місту Чернігові, як повідомила „Літературна Україна" з 3 жовтня, „в наказі від 31 березня 1967 року директор театру товариш Тось пише: „Негайно забезпечити пропитку нових декорацій огнезахисним сполученням". Там же здибав і такі „перлини", як „займаємій посаді", „довірья", ". „Літературна Україна" не наважується назвати речі своїми іменами...

„НАРОДНИЙ УМІЛЕЦЬ"

Столяр Л. Зущик — це „народний умілець", якого за приклад іншим мистцям ставить „Молодь України" з 27 вересня. Приклад полягає в тому, що він до „50-річчя жовтня" інкрустував по дереву великий „портрет Ілліча", картину - інкрустацію „Ленін з дітьми", разом з цією роботою надіслав музеєві портрет Маркса і Енґельса"...

ТРЕБА ВИДАТИ

У м. Донецьку вчитель І. Трійняк все життя складає „Словник імен". У „Культурі й Житті" про нього така замітка з 8 жовтня:

„З ним цікаво розмовляти. Він знайомить з безліччю карток. На кожній позначене те чи інше ім'я, його відмінювання, пестлива та інші форми. — Скільки потрібно часу і зусиль, щоб упорядкувати оці незліченні картки? — питаю. — Все життя. — Словник імен потрібний бібліотекам, загсам, кожній радині. Його треба видати".

МОБІЛІЗУЮТЬ ПОЕТІВ

З нагоди виходу в світ збірника „День поезії, 1967", в якому до 200 авторів представлені переважно одним віршем, Рецензент „Радянської України" з 4 жовтня домагається більшого „громадського звучання" і закінчує статтю таким незмінним закликом; „Ми радіємо розквіту поетичного мистецтва, вдало продемонстрованого в „Дні поезії, 1967". Але напередодні великого Ювілею — 50-річчя Жовтня — прагнемо більшого, закликаємо поетів — вперед і вище, до вершин соціялістичного реалізму!"

ДЕКАДА РОСІЙСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — В УКРАЇНІ

З 6-го жовтня розпочалась в УССР „Декада російської культури": виступи письменників, артистів, співаків, танцюристів та ін. з Російської СФСР. Хоча в РСФСР живе 100 неросійських народів, про них майже не згадується у совєтській пресі. „Молодь України" з 4 жовтня повідомляла: „На Україну приїздить великий загін діячів літератури та мистецтва РСФСР — близько 1300 чоловік. Готуючись до цієї бажаної зустрічі з українськими друзями, ми спробували відібрати все те, що могло хоча б у якійсь мірі характеризувати різносторонню літературу і багатопланове мистецтво сьогоднішньої Росії". По всіх містах України провадяться „урочисті вечори Російської Федерації"...

ЗАНАДТО МАЛА ГРУПА

„Президія Верховної Ради СССР Указом від 21 вересня 1967 року присвоїла почесне звання „Мати - героїня" з врученням ордена „Мати-героїня" і Грамоти Президії Верховної Ради СССР групі багатодітних матерів Української ССР, які народили і виховали по десять дітей". — Однак, багатодітних матерів в УССР виявилось так мало, що в совєтській пресі не було подано загальної кількости.

БЕЗ НАЙМЕНШИХ ЗМІН

„Молодь . України" з 8 жовтня: „Як рідних братів, як найдорожчих і найбажаніших друзів приймають кияни учасників Декади російської літератури і мистецтва на Україні. На цьому святі дружби проявляються найщиріші почуття і помисли єдиної родини. На підприємствах і будовах, в клубах і Палацах культури, в установах столиці України побратими щедро діляться плодами своєї творчої праці. І кожна зустріч стає хвилюючим свідчення непорушного єднання радянських республік-сестер".

Філядельфія, Па.

КОНЦЕРТ УЧНІВ МУЗИЧНОЇ СТУДІЇ П. Н. КОТОВИЧ

29-го червня Музична Студія п. мґр Н. Котович завершила Концертом цілорічний курс навчання фортепіянової музики в залі Українського Горожанського Клюбу.

Участь в концерті брали 16 дівчат і 5 хлопців. Програма концерту була різнородна.

Мило впадали в очі елеґантна поява дівчаток та опанованість їх рухів на естраді.

Програму концерту поділено на дві частини, першу для учнів нижчих і середніх курсів, а другу для середніх та вищих. Перша частина програми мала 9 точок з 15 композиціями, а друга 11 точок, 24 композиції.

Перша частина програми почалася „Менуетом Г-моль" Баха. Потім почули ми влучно підібрані твори, які учні, на загал старанно відограли. Композиторами творів в цій частині, які були відограні: Й. С. Бах, Е. Бах, Шуберт, Геллер, Польдіні, Й Маснет, Печонка, А. Тансманта Аарон. А з українських композиторів ми чули твори В. Безкоровайного та Берковича.

Ту частину концерту закінчено Концертом Г-дур Й. Віліямса, перша частина Грала У. Кулиняк. Його виконано інтеліґентно, партію другого фортепіяна відтворила сама п. проф. Котович. В цій частині виступали Лідія Комарницька, Ія Лабунька, Береза Дамян і його сестричка Уляна, Зенон Кос, Марія Білинська, Мотря Чорнобіль, Роксоляна Мак, Ігор Чорнобіль та Уляна Кулиняк.

В другій частині концерту майже всі учні вив'язалися зі своїх завдань більш як задовільно. Арета Михалюк у „Сонаті Г-моль, оп. 49, Но. 1, Анданте" Бетговена, запрезентувала свій музичний талант, співучий тон, октави чисто і виразно брані. А в „Оп. 45, Пісня арфи" Геллера відтворила пасажами звуки арфи. Ігор Макаренко у „Старовинному Танку" Гедіке і Кабалевського „Дефіляді" вже в першому році науки виявив великий поступ у грі, розвинену техніку пальців та вроджену музикальність.

Рая Гаврась відограла чотири маленькі твори різних композиторів та різних епох і стилів, зазначивши різко в кожному з них їх характеристичні та відмінні риси. Тон і техніка в неї значно розвинені. Все це осягнула вже під час першого курсу навчання. Вона грала композиції Пурцеля, Шпіндлера, Соневицького і Дублянського.

Дора Варвара відчула стиль наших ніжних передісторичних гагілок, та у виконанні Соневицького „Ягілочки" — відмалювала його в своїй грі. В „Пісні потічка" Т. Лака змалювала ніжну мелодію на тлі шуму потічка, зображеного каскадою пасажів.

Галя Козак відограла музикально та співучо інтерпретуючи, скомпліковане формою та змістом „Рондо" Бетговена, „Ц-Дур, оп. 51, Но. 1", опісля „Балляду" А. Рудницького, скомпонована у дуже мило і тепло, парафразуючи популярну пісню „Верховино". Галя Козак робить з року на рік поважні поступи.

Люба Кос виступила з I-ою частиною „Сонати" Бетговена „Оп. 10, Но. 1, Ц-моль", яку відограла в доброму стилі і в приписаному темпі. Опісля елеґантно заграним „Вальсом Е-моль" Шопена викликала серед публіки миле враження.

Марта Куземська відограла „етюд" Черного — Оп. 299, Д-дур в приписаному темпі „престо", виказуючи заавансовану техніку і легкість удару. У Фоменка „Ліричній поемі" вибухла вона бурхливими акордами зову. Ця композиція дала учениці змогу виказати, що і з такого роду творами уміє вона дати собі раду.

Оленка Бережницька, з ніжною душею і музикальним відчуттям виконала обширну програму, в яку включені були 3 композиції: А. Моцарта, Тема і 6 варіяцій зі „Сонати А-дур, Б. Дебюссі та В. Шопена: „Вальс оп. 64, Но. 2, Ціс-моль". Її гра була оповита делікатністю і з питоменними прикметами трьох різних стилів.

Святослав Макаренко відограв Рахманінова: „Прелюд Г-моль". У його грі можна було завважити великий поступ, належне темпо та добрий ритм.

Старанною в грі була Джорджен Бомберович, довголітня учениця. Вона відограла Мошковського Етюд оп. 72, Ас-дур прецизійно і співучо.

Оленка Куземська у Рахманінова „Момент Музікаль" Но. 4, оп. 16, Е-моль, попісалася чудовим ударом, музикальністю та бравурною технікою.

Орест Кулиняк виконав Ліста „Угорську Рапсодію Но. 6" з технічною блискучістю, з доцільними ритмічними змінами, відповідною силою удару і з пристрасною експресією... Його гру прийняла авдиторія ентузіястично, бо з нею зумів він нав'язати сердечний контакт своєю грою.

Серед оплесків зібраних з'явилися на сцені малі дівчатка та хлопчик, які несли великий гарний кіш з квітами. Зворушена тим виразом ніжного почування дітей, п. професорка їх вицілувала.

Так закінчився 17-ий з черги річний фортепіяновий концерт Студії я. проф. Наталії Котович.

Д-р М. Рибак

Сиракюзи, Н. Й.

УКРАЇНСЬКЕ НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО НА СТЕЙТОВОМУ ЯРМАРКУ

Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, що його очолює пані Софія Фраціян, влаштувало виставку українського народного мистецтва на щорічному Ярмарку стейту Ню Йорк, в Сиракюзах в днях 29 серпня по 4 вересня.

Ще в травні ц.р. проф. Мотря К. Богатюк, референтка преси та зовнішніх зв'язків місцевого відділу ОЖ ОЧСУ місцевого відділу ОЖ ОЧСУ дістала в адміністрації „Стейт Фер" одне з найкращих приміщень для виставки українського народного мистецтва, що її заплянувало ОЖ ОЧСУ.

Українська виставка дала нагоду американським глядачам побачити українську кімнату, де показано практичне примінення українського народного мистецтва для прикраси житлових приміщень. Глядач мав змогу побачити українську вишивку, кераміку, різьбу, килими, писанки тощо, походженням з різних частин України.

Друковану інформацію про Україну, її нарід та мистецтво, що її в англійській мові приготовила пресова референтка місцевого відділу ОЖ ОЧСУ, роздавано впродовж цілого тижня усім зацікавленим відвідувачам.

Українська виставка народного мистецтва викликала прихильний відгук серед українських та американських гостей. Українську кімнату відвідало багато тисяч людей, між ними й високі урядовці стейту Ню Йорк з Олбані. Численні листи до управи „Стейт Фер" з захопленням і признанням згадували про українську виставку та виявляли бажання, щоб подібний показ українського мистецтва було включено в пляни на наступний рік.

Ізза такого великого зацікавлення українським мистецтвом та беззастережного успіху української виставки, адміністрація „Стейт Фер" зразу запросила ОЖ ОЧСУ до ще тіснішої співпраці у підготовці української виставки народного мистецтва у 1968 році. Обидві місцеві газети та всі три місцеві телевізійні станції обширно та прихильно звітували про українську виставку.

В Комітеті ОЖ ОЧСУ для підготовки виставки участь брали пані: Софія Башуцька, Мотря Богатюк, Анна Вовк, Теодора Грицик, Анна Гусак, Михайлина Ґоджак, Стефанія Ґоджак, Ярослава Жмур, Марія Карпишин, Марія Машталір, Бронислава Мельничук, Константина Микитин, Софія Фраціян. Душею виставки була пані Марія Карпишин, дружина місцевого підприємця, прекрасні стилеві експонати якої причинилися до незаперечного успіху виставки, і які вже не раз принесли славу українському імені. В цьому році пані Карпишин виграла першу нагороду за вишиваний обрус.

Меблі для української кімнати доставила місцева фірма Френклін і С-ка, довголітній спонсор українських недільних радієвих передач міста Сиракюз.

І так, наймолодша з українських організацій Сиракюз, ОЖ ОЧСУ, великою мірою причинилася до популяризації українського імени та українського мистецтва, цим разом на відомому і так дуже відвідуваним „Стейт Фер", що більше ста років щорічно відбувається в Сиракюзах.

Мотря К. Богатюк

Д-Р С. ТРОФИМЕНКО ДОПОВІДАЄ НА МІЖНАРОДНОМУ КОНҐРЕСІ

(ОА). — Д-р Святослав Трофименко, науковий працівника Центрального Дослідчого Департаменту фірми Дю Понт у Вілмінґтоні, Дел. і член Матем. - Прир. - Медичної Секції НТШ, виголосив ряд доповідей на тему боро - піразильових сполук, ділянки органометалічної хемії, відкритої ним пару літ тому. І так, на европейському терені доповіді його були виголошені на Міжнародному Конґресі Органометалічної Хемії, що відбувся від 28 вересня до 1-го жовтня 1967 р. в Мюнхені. Загальне зацікавлення темою спричинило дальші запрошення доповідати в університетах і політехніках в Мюнхені, Штутґарті, Лондоні і Бристолю. При кінці вересня ц. р. д-р Трофименко доповідав в Массачуестському Технологічному Інституті в Бостоні. Він має цілий ряд запрошень від американських університетів.

Мимо свого молодого віку д-р Трофименко має поважні успіхи в науковому світі. Він є автором або співавтором 23 друкованих праць і 6 американських патентів, як також по одному французькому, англійському і італійському. Дві наукові праці є в друку, а дальших 5 патентів є в стадії остаточного оформлення.

Представник англійської Партії Праці поздоровив українців Болтону з успіхом

Болтон. — Чимала українська громада в цьому промисловому англійському місті придбала новий великий будинок із театральною залею кімнатами для бібліотеки, проб гуртків, Школи Українознавства та ін. На відкритті 2-го вересня виступає голова Централі СУБ проф. Р. Лісовський. Від Англо-Українського Товариства привітав українців профес. Р. Вансон, а член англійського парляменту, з рамени Партії Праці, Боб Говард висловив, — подаємо за „Українською Думкою" з 21 вересня, — „своє признання для української громади, яка своєю доброю репутацією та працьовитістю вложила свій вклад для міста Болтону. Ця величава заля, — говорив промовець, — є гарним надбанням для ведення культурної діяльности, особливо для молоді, яка вже тут народилася й матиме змогу виховуватися у своєму оточенні, не забуваючи своє рідне і продовжуючи свої національні традиції, яких тепер не дозволяє окупант в Україні".

Міннеаполіс, Міннесота

КОНЦЕРТ ВАРТИЙ УВАГИ

Українцям у Міннесоті звичайно доводиться тільки читати про імпозантні імпрези, концерти у більших зосередженнях української еміґрації — Ню Йорку, Філядельфії, Шикаґо тощо. Однак цього року і у Міннесоті відбувся концерт, про який варто згадати на сторінках преси. Концерт відбувся з нагоди Зонального З'їзду молодечих організацій МУН і МУНО в Міннеаполісі 2 і 3 вересня.

У З'їзді взяли участь молодечі організації МУН (ЗДА) і МУНО (Канада) Міннесоти, Шикаґа, Форт Віллі-яму і Вінніпеґу. Після бенкету й ділової зустрічі вдень 2-го вересня, увечорі того ж дня в гарній авдиторії однієї з середніх шкіл Міннеаполісу відбувся виступ - концерт молодечих мистецьких груп.

Концерт розпочався американським державним гимном, що його виконала на фортепіяні Оксана Станиславів. На сцену, на якій уставлені були американський, канадійський і український прапори, вийшов оригінально зодягнений дівочий хор МУНО Форт Вілліяму у білих, ніжно вишитих довгих суконках. Хор, яким керує пані Оля Савчук, яка також грала фортепіяновий супровід, відспівав канадійський державний гимн і кілька українських пісень („Тихо над річкою" — арр. О. Мисик-Рогатин, „Мрії", „Київський вальс" і „Рушничок" П. Майбороди, і „Родимий краю" — В. Матюка). Треба відзначити надзвичайну гармонійність між хором і фортепіяновим супроводом, слухачі щедро нагороджували оплесками мистецькість виконання пісень.

Місцевий Міннесотський відділ МУН дав виступ своєї балетної групи, керованої Ананієм Кушніром, при фортепіяні п. Олена Березюк, яка дала два танці: Веснянку і Мішаний гопак. Знов таки треба підкреслити високий мистецький рівень виконання — ґраціозність дівчат у гарних національних строях, акробатичну виробленість хлопців, легкість танцю, яка створювала враження, що танцюристи не торкалися ногами дощок сцени, і композиційне багатство форми.

Найбільшою атракцією концерту був виступ молодечої оркестри з Шикаґо, яку представив інж. Струтинський, кажучи: „Сьогодні духова оркестра не лише бере участь у маршах, як це було колись, а як кожна мистецька одиниця дуже розвинулася і дає насолоду слухачам не тільки у маршах, але й на сцені". У цій концертовій якості оркестри мали нагоду переконатися слухачі в Міннеаполісі. У програму оркестри увійшли твори світових композиторів таких як Ваґнер, Рассел, Дандріс, Россіні, Серрадел і інші, а з українських І. Барабаш і Іванович. Місцевий МУН плянує збирати фонди, щоб допомогти оркестрі поширити її український репертуар і популяризувати українську музику. Виступ оркестри був незвичайно рідкою для міннесотських українців мистецькою насолодою, про що свідчили невгаваючі оплески після кожного номера програми. А вже найбільш зворушливим завершенням було відіграння українського національного гимну духовою оркестрою у складі понад 40 осіб.

Враження концерту можна передати словами керівника однієї з телевізійних програм у Міннеаполісі, який, оголошуючи про концерт, висловив подив для української молоді Міннеаполісу й Ст. Пол за те, що вона працює над собою і стає корисною для суспільства. Ці слова подиву треба віднести і до молоді інших міст, яка брала участь у З'їзді й концерті. Треба згадати, що велика частина виконавців концерту — це члени й Українського Народного Союзу. Дякуючи молоді за справді гарний і вдалий концерт, треба тільки побажати їй успіху в їхній дальшій праці.

Н. Каркоць

Василь Пастушек у Честері має замовлення на 200 кватир

Честер, Па. — Василь Пастушек, колишній голова Шкільної Ради, а тепер власник компанії реальностей і активний громадський діяч у Честері, сім місяців тому придбав за 1 000 дол. бльок з чотирьох напівзруйнованих будинків. Мешканців тих будинків раніше виселила міська управа, бо старі будови загрожували життю людей... Через сім місяців на місці похмурих, потріcканих будов не виросли, а справді переродились чотири гарні, відремонтовані, наново пофарбовані й наново переобладнані всередині будинки. За 90 дол. на місяць мешканці їх — дві родини білі і дві негритянські, мають по три спальні кімнати, лазнички з ваннами й душем, добре обладнані кухні, міцні нові вікна, словом там можна добре й вигідно та вже цілком безпечно жити. Міський інспектор будинків Джеймс Шарп сказав: „Я не знаходжу слів, щоб похвалити цю справу". Підприємливий і активний п. В. Пастушек плянує й далі здійснювати віднову старих будов, у чому є в Честері велика потреба. Вже тепер він має до 200 зголошень від мешканців міста й околиць, які хотіли б жити в таких недорогих і вигідних помешканнях, які він обладнав. Виявилось, що місто не конче мусить чекати на допомогові фонди федерального уряду чи й стейтового — воно само собі може допомагати, завдяки людям із знанням й ініціятивою. Василь Пастушек, член УНСоюзу, плянує провадити свою допомогову і, одночасно, досить заробіткову, працю й надалі.

ТЕАТРАЛЬНИЙ ГУРТОК ІЗ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ ВИСТУПАВ У НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Організований кілька місяців тому Театральний Гурток при Об'єднанні Жіноцтва ООЧСУ у Філядельфії, показав у неділю 8 жовтня, в залі дому ООЧСУ, дві веселі п'єси-одноактівки пера члена Асоціяції Діячів Української Культури Оксани Керч: „Жених" і нагороджену на конкурсі СУА „Будинок Культури". У виставах взяли участь 12 осіб з філядельфійського осередку СУМ та з ОЖ ООЧСУ. На вечорі між присутніми було багато сумівської молоді. В кінці молодь піднесла п-і Оксані Керч китицю квітів, а господині з місцевого ОЖ ООЧСУ вітали гостей кавою і тістечками. Із словом-привітом до гостей виступала поетка Алла Косовська, підкреслюючи велику ролю українського театру в житті нашої спільноти.

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО ЛИСТОПАД! ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ!

Апостольський делеґат благословить церкву св. Василія в Едмонтоні

Глядиш і очам своїм не віриш... І все це наше? і все це ми збудували? І все це для нас і для наших дітей!

Величаво пишається церква. Задуманий стоїть монастир. Гордо життям і рухом сміється Культурний Центр.

Зерно засіяне недавно, бо вже в 50-их роках нашого сторіччя, розрослося і стало великим деревом. Тут знаходитиме спокій і розраду християнська душа. Тут будуть продовжуватися шляхетні традиції нашого роду.

Мрія стала дійсністю! Зреалізувала її і сконкретизувала співпраця парафіян із своїми душпастирями. А завершить її обопільна витривалість.

Глядиш у Пропам'ятну Книгу і сам не віриш собі: „2 листопада 1947 о. С. Курило, ЧСВВ, відправив першу Службу Божу в новій парафії, а взяло в ній участь сім родин". Рік пізніше брало участь уже 40-50 осіб... А далі: треба дати ще одну Сл. Божу. Потім ще одну і так аж до шести. Треба побільшити хори й тим дати більше місця для вірних. А так: наша церква замала. Треба нової і більшої! І сьогодні, за 20 років, ми посвячуємо нову величаву святиню, що одноразово може помістити 1,200 осіб.

Читаємо Пропам'ятну Книгу й з дива не сходило: „16 листопада 1947 р. перша таца принесла 5 долярів і 60 ц. пожертв, з чого заплачено сторожеві 1 доляра", а сьогодні бачимо парафіяльні споруди: церкву, монастир та Культурний Центр, що кошти їх будови сягають двох мільйонів долярів.

Бог щедро благословив парафію св. Василія В. у Едмонтоні - південь!

Площа, на якій побудована нова церква, монастир та Культурний Центр є поміж 70 та 71 Евню та 108 і 109 вулицею. Разом із стаціонуванням автомашин займають площу 30 льотів.

Архітектом церкви є інж. Євген Олексій, а будівельною фірмою була фірма Кристенсен і Мекдоналд.

Площа церкви внутрі займає 23 тисячі кв. стіп. З чого 14 тисяч це головна, долішня частина, а 9 тисяч це хори і бічні бальконн. Може помістити 1,200 осіб. Висота церкви внутрі 45 стіп. Баня піднесена до 90 і в діяметрі 50 стіп. Копула з хрестом, що завершують баню на 16 стіп висоти. Поємність церкви внутрі 750 тисяч кубічних стіп.

Назовні, довкруги церкви, розміщено 38 гранчастих колон, які піддержують вагу бані. Стовпи, що стали фундаментом церкви, сягають від 25 до 45 стіп углибину й всилі видержати тягар 13 мільйонів фунтів ваги!

Баня церкви покрита особливою масою з матовозолотою краскою!

Монастир передбачений на приміщення 10 осіб, крім канцелярійних кімнат. Має також прекрасну каплицю.

Культурний центр в спромозі помістити 1,500 осіб і дає всяку вигоду та зоспокоює потребу найбільше вибагливих. Осібне місце відведено для молоді.

Увечері 22 вересня, в головній залі К. Центру відбулося прийняття у честь Апостольського Делеґата Архиєп. Д. Емануїла Кляріцціо, і цим започатковано врочистості відкриття нової церкви.

Заля заповнена гістьми. На сцені жде чоловічий хор під управою п. В. Кирили. Почесних гостей: Ап. Делеґата, Архиєп. Джордона та Преосв. Кир Ніля, ЧСВВ, мейора міста, представників уряду та наших громадських організацій супроводять Лицарі Колюмба, а хор співає грімке „Буде ім'я Господнє". Господарем бенкету був п. В. Дячук. Хор виконав кілька пісень, а танцювальна група юнаків і юначок парафії показала два народні танки.

Представивши почесних гостей, предсідник попросив до слова мейора міста п. Данцера. Далі промовляли д-р Д. Рос, від уряду, п. М. Лемберт, посол до Парляменту. Від латинської Епархії вітав Архиєп. Джордан. Промовляв Ап. Делеґат, підкреслюючи красу нашого обряду та наші надбання в Канаді. Преосв. Кир Ніль, ЧСВВ, єпископ Єпархії, привітав та подякував Ап. Делеґатові за участь, декількома словами підкреслив імпазантність нових будівель, особливо ж нової церкви. Промовляв по - українськи й англійськи. Після бенкету гості оглядали нову, чудово освічену церкву. З нагоди відкриття церкви видано Пропам'ятну Книгу, де багато ілюстровано історію парафії св. Василія Великого.

В суботу Архиєрейська Сл. Божа, перша в новій церкві, була зворушлива. Сотні дітвори й молоді були її учасниками. В своїх одностроях взяли участь наші молодіжні організації: Пласт і СУМ. Сл. Божу відслужив Преосв. Кир Ніль, а слово до молоді мав Ап. Делеґат. Він підкреслив свою радість і вдоволення, що тут допущено дітей, які горнуться до Христа. Заохочував молодь до потреби жертви й посвяти в наших зматеріялізованих часах.

Після спільного снідання, молодь влаштувала для Достойного Гостя маленький концерт.

У неділю погода була гарна. Вірні наповнили вщерть нову церкву. Можна числити коло 2,500 осіб.

Точно о год. 10 впроваджують Лицарі Колюмба Ап. Делеґата та Преосв. К. Ніля до церкви, а хор співає: „Буде ім'я Господнє".

Сл. Божу сослужив Преосв. Кир Ніль із отцями: М. Дацюком, протоігуменом, С. Курилом, М. Приймою та Б. Слободою. Діяконували оо: П. Грабець та С. Якимишин, маґістер новіціяту. Капелянували оо: И. Шкварок та Р. Мельник — всі Чину св. В. Святочне слово мав Впр. о. В. Підскальний, ЧСВВ, ігумен мондерського монастиря. Промовляв Ап. Делеґат. Він передав привітання в імені Папи Павла VI та Кардинала Йосипа (Сліпого) для українців Едмонтону. Делеґат виявив своє бажання, щоб ще побувати посеред едмонтонців, як співтовариш Й. Ем. Кардинала Йосифа!

Словом подяки Преосв. Кир Ніля та многоліттєвім закінчено врочистості в церкві.

Нарід одушевлений залишав церкву, а мішаний хор під управою п. М. Слободи ще співав пісню - молитву: „Боже великий, єдиний"...

У святковому обіді взяло участь коло півтори тисячі осіб. Господарем був д-р Д. Середа, а головним промовцем Впр. о. М. Дацюк, протоігумен Василіян. О. М. Ханас, місцевий парох, склав прилюдну подяку Богові за благословення в час будови та Божій Матері за опіку.

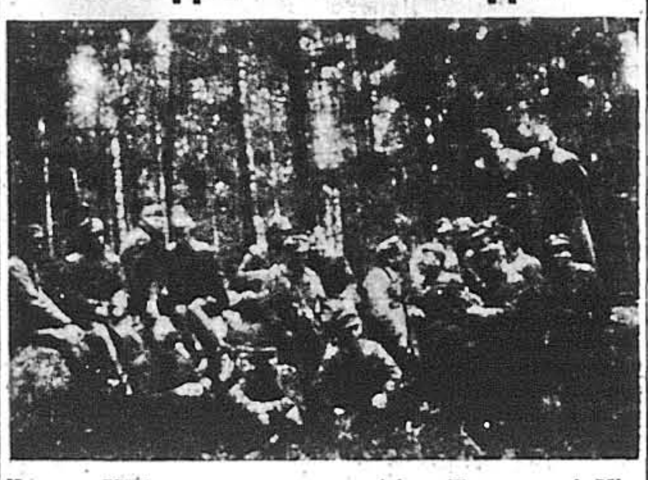
Загал промовців підкреслювали велич довершеного діла. Мейор міста та представники уряду з пошаною і признанням згадували наших піонерів, їхній вклад у розвиток Канади. Церква ж, монастир та К. Центр доказують, що діти гідні своїх батьків і йдуть слідами своїх предків. Це залишиться монументом - пам'яткою для Едмонтону в 100-річчя Канади.

Відрадне, хоч, на жаль, рідке ще в нас явище, це факт, що місцева інтеліґенція, члени парафії, не вагаються навіть фізичної праці, якщо цього вимагає потреба!

Парафія св. Василія В. в Едмонтоні може й повинна стати прикладом, гідним, щоб його наслідувати!

о. Методій Ничка, ЧСВВ

ЛЮДИ З ЛЕҐЕНДИ

Частина УПА на перепочинку в лісі на Перемищині. Між вояками секретарка надрайонового Проводу ОУН Мотря.

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Футала-Лагідний прийшов до здоров'я, а ще через тиждень скінчилась його вимушена відпустка і він був у нових боях.

Однак скромний господар не бажав про цю подію розповісти: „Інші вже розповіли у „Віснику"...

Друзі-вояки, довідавшись про той поєдинок, назвали Лева Футалу „Безсмертним". Але він волів і далі своє псевдо „Лагідний", бо таким був і таким є цей спокійний, працьовитий і незламний чоловік, зразковий батько, відомий громадський і політичний діяч.

Ми бачимо їх, колишніх вояків та командирів безсмертної УПА, під час відзначень 25-річчя створення найновішої української соборної Армії. Багато вже вони розповіли, ще більше могли б розповісти. Але — одних ми самі не розпитуємо, а інші не бажають розповідати, бо то — „не наша, не вояцька справа". Якою ж нашою справою є достойно їх вшанувати; поцілувати руки тих сивих матерів, що незабаром дістануть Золоті Хрести УПА, як єдину подяку за своїх синів і дочок у невідомих могилах. Вони кличуть нас до ще завзятішої праці, до національно-визвольної боротьби, оті тисячі безіменних могил героїв-вояків і старшин УПА на просторах України і Східньої Европи.

Люди з леґенди є між нами і з нами. Що вони роблять? Працюють, як і ми всі: лікарями, вчителями, робітниками... Поблизу Ню Йорку група колишніх вояків УПА створила Будівельне Товариство. Який це чудовий вияв творчої ініціятиви і здібностей української людини! Вояки — вони будують нові доми, приносять радість новим поселенцям... І лише в нашому громадському житті ці люди виділяються жертвенністю, щедро відгукуються на потреби доброго діла. Бо вони — і далі вояки, в інших обставинах, але з єдиним і незмінним Українським Обов'язком. Тому вони й мовчки — до нас промовляють.

(Кінець)

Осінь на Союзівці

Здається, що впродовж кількох днів і ночей все тут змінилось. І старий парк, що дише запахом смерік і сосон, дубів і кленів, і вся природа. Дерева стоять у масстаті вогняної пурпури і старого золота. Їх листя багряніє та жовкне, мов за мазком пензля невидимого маляра. Над просторами Союзівки повисло блакитносіре нібо, що огріває все своїм теплим промінням. Температура у сонці понад 90 степ — можна навіть опалюватись, хоч це не літо. Про осінь нагадує листя, яке тут і там паде з дерев, жолуді, що спадають з галуззя ну і... вивірки, які ґраційно перебігають стежки й раблять запаси на зиму.

Тут і там видно червоні плями. Це одяги мисливців, які покищо полюють на птахів. Згодом вони підуть у лісові хащі за більшою звіриною. Потік біля будинків Союзівки не висох, можна навіть купатись. Красм берега над потоком — дозрілий дикий виноград. Тут і там в ліску якісь дивовижні гриби.

Союзівка, здавалося б, по великім літнім сезоні відпочиває. Одначе, цей відпочинок позірний. Бачимо п Слободяна мол., який господарює в різних місцях просторів Союзівки. Мин. тижня був тут з'їзд учнів гімназії з табору „Орлик" к. Берхтесґадену в Баварії. Були і професори, але не всі... Нагадались давні часи, баварські Альпи, таборове життя.

У черговому кінці тижня на Союзівці — З'їзд інженерів. Бо як же не користатись чудовою красою осінньої погоди на Союзівці, цими погідними днями, що їх можна тут мати в тишині і спокою? Нині тут — це Експо-67 своєрідної краси осінньої природи.

Кінчаю, бо п. Квас їде по пошту і часописи, а пані Осідач веде свій жіночий відділ до праці також і в мою кімнату, звідки такий чудовий вид на далекі гори і масстатичну у її кольористиці осінь.

Ярослав Гриневич

З НАГОДИ
СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
вплачуємо:

на Організацію Конґресу	$10.00
на потреби УВАН-у у США	15.00
на Фонд Енциклопедії Українознавства (Сарсель)	15.00
на потреби Державного Центру УНР	20.00

Ярослава та Остап Олесницькі

ЛИСТ З „ВИПРАВНО-ТРУДОВОГО" ТАБОРУ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

визнав, що в таборі все в порядку. Даніель відмовився це визнати.

Кому скаржитись, — запитує совєтський в'язень, — коли всюди в органах сидять оці наші вчорашні вихователі?.. Які у нас лікарі, такий і прокурорський нагляд. Прокурори у нас часто пересідають з крісел юристів у крісла начальників таборів...

У таборі ч. 17, — читаємо в цьому *листі*, — утримуються представники різних націй: українці, латиші, литовці, естонці, росіяни. Автор подає довгий список українців - в'язнів, поділяючи їх на такі групи: учасники національно - визвольної боротьби 1942-54 рр. і різні нелеґальні групи подібного характеру; засуджені за релігійні переконання католики, баптисти, свідки Єгови та ін.; засуджені за „антисовєтську аґітацію", за спробу перейти кордон і т. п. „злочини"; за „злочини", поповнені під час війни. Всього в списку 114 прізвищ. З того числа лише 17 працездатних.

Начальник Управління Дубровних таборів полк. Громов, начальник відділу КҐБ підполк. Блінов.

Лист невідомого українського в'язня, засланого московськими чекістами на каторжну працю з „суверенної" УССР до такої ж „суверенної" Мордовської АССР — ще один трагічний голос, що доходить до нас із червоного царства неволі. Він переконливіше за грубі томи, написані доброзичливими до Москви „совєтознавцями", розкриває справжню істоту шовіністичного, рабовласницького московського режиму. Цей голос повинні почути всі, хто ще вірить, що той режим може еволюціонувати.

ЗА СПОКІЙ ДУШІ
св. п. Д-ра
СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО
Президента Української Народної Республіки
У ДРУГУ РІЧНИЦЮ ЙОГО СМЕРТИ
дня 19. жовтня ц. р. (четвер)
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНІ БОГОСЛУЖЕННЯ:
о год. 7-ій ранку в українській греко-католицькій церкві св. ЮРІЯ, Іст 7-ма вулиця і
о год. 10-ій ранку в українській православній церкві св. ВОЛОДИМИРА, Іст 82-га вул. в НЮ ЙОРКУ.
Сповіщаючи про це, просить про молитви за душу Покійного
РОДИНА

†

Ділимося сумною вісткою з усіми Рідними, Знайомими та Приятелями, що 11-го вересня 1967 року в 1-ій год. ночі в лікарні св. Рафаїла в Ню Гейвен, Конн. упокоївся в Бозі

бл. п. ІВАН МАСЛО

полишивши в глибокому смутку дружину Марію, сина Василя, доньок Галину та Ніну і тестя Данила Чумака та багато Родичів і Приятелів, бо Він був добрим Християнином і Трудівником.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

†

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Приятелями, що 11-го жовтня 1967 року о год. 8-ій веч., по довгій і важкій недузі, помер на 51-му році життя, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ДІДУНЬО

бл. п.
МИРОН РОМАН МИХАЙЛІВ

кол. політв'язень, член ОУН, просвітянський організатор Долинщини.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 13-го жовтня ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 14-го жовтня 1967 р. о год. 9-ій рано з церкви св. Духа в Брукліні на цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:
МАРІЯ — дружина
ТЕТЯНА і ЮРІЙ ХАРТ, дочка з мужем
РОМАН, син з дружиною ДІАНОЮ
внуки: СУЗАННА, ВІЛЛЬЯМ і ПАТРИЦІЯ
сестри: ДАРІЯ, ІРЕНА, ІВАННА, МАРІЙКА з Родинами
брат — ЄВГЕН з Родиною

†

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що після довгої і важкої недуги, упокоїлась в Бозі, проживши 64 роки, в четвер, 12-го жовтня 1967 року в Ню Йорку наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

бл. п.
ФРАНЦІСКА З ВІЯТИКІВ МАНАЦЬКА

родом зі села Віце, повіт Бережани, Україна.

ПАНАХИДА в суботу, 14-го жовтня 1967 р. о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні П. Яреми.

ПОХОРОН в понеділок, 16-го жовтня 1967 р. з того ж похоронного заведення о год. 9:30 ранку до української католицької церкви св. Юра, 7-ма вул. Схід в Ню Йорку, а опісля на цвинтар „Ворота до неба" (Gate of Heaven) в Йонкерс, Н. Й.

Горем прибиті:
муж — ЕВСТАХІЙ
донька — д-р МАРІЯ МАНАЦЬКА-ГУК з мужем д-ром БОГДАНОМ ГУКОМ
внуки — ДАНА, СТЕПАН і РОМА
Рідня в Канаді й в Україні

СПОРТ

редагує В. СОХАН

ТЕНІСИСТ ЗЕНОН МАТКІВСЬКИЙ ЗДОБУВ ЧАЧУ Д-РА РОЖАНКОВСЬКОГО

Тенісові змагання Карпатського Лещетарського Клюбу з Ню Йорку за чашу д-ра Ярослава Рожанковського відбулися на Союзівці в днях 7-го і 8-го жовтня ц. р. у спортовій частині Осінньої Зустрічі КЛК і Товариства Українських Інженерів — Відділу в Ню Йорку. Першуном КЛК і володарем чаші д-ра Рожанковського став Зенон Матківський після чотирьох кругів тенісових зустрічей із участю 17 змагунів. У Фінальній грі Зенон Матківський переміг Зенона Маркевича з рахунком 6:3 і 6:1.

Вислідн поодиноких зустрічей:

Юрій Купчинський — Мирон Лепкалюк 6:3, 6:3
Зенон Матківський — Петро Шиприкевич 6:1, 6:4
Богдан Домарадський —Мирослав Ломаґа 3:6, 6:3, 6:1
Віктор Герлинський — Яромир Гук 6:0, 6:2
Юрій Граб — Мирон Васьків 6:1, 6:3
Ярослав Рожанковський — Роман Гаврилюк 6:1, 6:1
Юрій Купчинський — Роман Граб 6:0, 6:0
Зенон Маркевич — Ігор Воєвідка 6:0, 6:0
Андрій Пащук — Ігор Сохан 6:2, 6:1

Чвертьфінали:

Зенон Матківський — Богдан Домарадський 6:2, 6:8, 6:0
Віктор Герлинський — Юрій Граб 6:1, 6:2
Ярослав Рожанковський — Юрій Купчинський 6:1, 6:0
Зенон Маркевич — Андрій Пащук 3:6, 6:2, 6:3

Півфінали:

Зенон Матківський — Віктор Герлинський 6:2, 6:8, 6:3
Зенон Маркевич — Ярослав Рожанковський 6:1, 6:0

Фінал:

Зенон Матківський — Зенон Маркевич 6:3, 6:1

Переможець змагань Зенон Матківський одержав чашу д-ра Ярослава Рожанковського з рук панни Таїси Рожанковської. Крім цього обидва фіналісти були нагороджені плякатами Карпатського Лещетарського Клюбу.

Ці змагання влаштовувала тенісова ланка КЛК під керівництвом інж. Мирослава Ломаґи, а їх головним суддею був інж. Богдан Рак.

— о —

Фіналісти тенісових змагань КЛК за чашу д-ра Я. Рожанковського: Зенон Маркевич і переможець Зенон Матківський

ДРУГА ПОРАЗКА „ЛЕВІВ"

„Леви" — „Зелено-Білі" 1:2

Шикаґо, 8-го жовтня. — Четверті змагання осіннього сезону з німецькою дружиною „Зелено-Білих" програли „Леви" несподівано, не зважаючи на підкріплення свого складу двома новими змагунами. Втративши дві точки, опинилися „Леви" на другому місці табелі Вищої Дивізії. Перше місце зайняли переможці останньої зустрічі — „Зелено Білі". Дотеперішні осяги „Левів" у цьому сезоні це 4 перемоги, 3 нерішені та 3 програні зустрічі, які складаються на 11:9 точок. „Левам" залишились до кінця сезноу ще три гри: з Олімпікс, з Орлами та із Ганзою.

Після цієї невдачі „Левам" буде дуже важко здобути чемпіонат, бо суперники, які ще залишились „Левам", це сильні дружини, які осінню завжди одержують підкріплення із професійних клюбів. До останньої зустрічі стали „Леви" без Ореста Банаха, якого важко заступити вповні резервовим Бойкевичем. Треба сподіватися, що „Леви" постараються виступити до останніх трьох гор вже з О. Банахом, бо програні нашої дружини можуть грозити спадом „Левів" до Першої Дивізії.

В першій півгрі мали „Леви" легку перевагу, якої не зуміли, однак, використати здобуттям воріт. Подібно як і в першій, також в другій половині „Леви" змарнували нагоди перестрілами. Але після перерви гра була більше відкрита і німці також атакували. Після контузії оборонця Еліяшевського німці відкрили рахунок зі стрілу Адольфа Кампфра на 66-ій хвилині. Чотири хвилини пізніше Банах вирівняв вислід, посилаючи головою м'яч, одержаний з подачі Полюховича. На 85-ій хвилині щастя усміхнулося німцям, коли вони використали кутовий стрілом у ворота „Левів". В останніх хвилина при „Зелено - Білі" розпучливо оборонялися і врятували цим дві точки. Склад „Левів": Бойкевич, Медина, Еліяшевський, Бульба, Іваник, Леанза, Нога, Курбасієр, Полюхович, Ґевара, Банах, Дижурко і Стахровський.

У передзмагу підкріплена резерва „Левів" зремісувала із резервою „Зелено-Білих" з рахунком 3:3. Ворота для резерви „Левів" здобули: Скульський, Гординський і Люїз Мінтянський.

Юнаки „Левів" програли 1:2 із ровесниками польської дружини „Блискавіца". Одинокі ворота для „Левів" стрілив Вадим Мишалів. „Левенята" (доріст) програли із доростом „Атлясу" 0:3.

Петро Головатий

УСК - ГУНҐАРІЯ 1:1 (0:1)

Футбольні змагання УС-К-у з мадярами завжди належали до найбільш емоційних та важких, тому багато симпатиків прибуло на площу Гунґарії у Трокс Нек на Бронксі. Гра від самого початку була гостра та проходила в скорому темпі. Усківці старалися здобути нарешті в цих змаганнях перемогу і дві цінні точки. Мадяри хотіли видістатися з останнього місця, тому грали вони дуже завзято. В першій півгрі напад УСК-у змарнував 3-4 певні нагоди здобути ворота з вини новопоставленого змагуна ч. 12, який попросту не добігав до м'яча, або зблизька не міг потрапити до воріт. У другій півгрі певну нагоду програв Ганневей, який, падаючи біля мадярських воріт, не зумів на один крок посунути м'яча у ворота. Втрачені УСК-ом ворота у першій півгрі — вирівняв у другій півгрі Мек Кулі з карного за руку оборонця мадярів. Кілька хвилин пізніше суддя мусів перервати на кільканадцять хвилин гру, бо оборонець мадярів спровокував бійку наміряючись вдарити Ганнавея. В це вмішалася публіка, яка ввійшла на площу та почала між собою бійку. Щойно по відході з грища публіки суддя вернувся докінчуючи змагання.

Слід додати ,що оборонні лінії УСК-у заграли добре і жертвенно. В них варто вирізнити за добру гру Смагу і Гаврана. Зате напад грішив невикінчуванням акцій та стріловою недиспозицією. Тому МекКулі з помочі був змушений стріляти по воротах мадярів. Найслабше заграв Вільсон ,який лише безцільно бігав та робив хаос на середині грища. Переклямований Гниневей за всі змагання до того часу в УСК-у не віддав на ворота противників ні одного доброго стрілу. Одним словом УСК-ові треба змонтувати продуктивніший напад.

І. Дзядів

— о —

ШАХОВИЙ ТУРНІР ЗА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ І КАНАДИ

Ланковий Шахів Української Спортової Централі Америки і Канади д-р Орест Попович розіслав усім спортозим товариства, клюбам і спортовим ланкам молодечих організацій, зокрема їхнім шаховим ланкам, обіжник Централі про черговий шаховий турнір за індивідуальну першість українців Америки і Канади. Цей турнір, господарем якого буде УАСТ „Львів", відбудеться в днях 23-26 листопада 1967 р., тобто в кінці тижня зв'язаного із Днем Подяки, в домівці УАСТ „Львів" при 4436 Стейт Ровд у Клівленді, Огайо.

До турніру будуть допущені шахісти всіх кляс, і всі учасники гратимуть 7 кругів швайцарською системою. Першун цього турніру здобуде першу грошову нагороду в сумі $100.00. Будуть теж грошові нагороди за два дальші місця найвищої кляси турніру, як теж для першунів кляс А, Б і групи неклясифікованих шахістів. Зголошення до участи в турнірі разом із оплатою 7.00 дол. від кожного учасника прийматиме провід турніру в перший день змагань, тобто в четвер 23-го листопада до 11-ої години перед полуднем.

Провід турніру очолюватиме на пості голови д-р Орест Попович, а членами проводу будуть: Є. Коссак, М. Парута і В. Німилович.

— о —

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — „ФЛАЄРС" 1:0 (0:0)

Нюарк 8-го жовтня. — До цих ліґових змагань виступила „Ч. Січ" в ослабленому складі, без Вол. Каздоби і контуженого в попередній зустрічі з Тризубом штопера Павлишина. Балтіморські „Флаєрс" приїхали вже підкріплені 5-ма футболіста-„Бейс". Початок змагань не був дужі цікавий. Гра проходила на середині площі, при чому січовики в більшості володіли м'ячем. Першу реальну можливість здобути ґоля мала „Ч. Січ" в 35-ій хвилині, коли Кузман не використав подачі Вільчака за кілька метрів перед воротами суперника. Чергові дві нагоди обійшлися для гостей знову щасливо, Кузман в аналогічній ситуації не потрапив спрямувати м'яча до воріт Канінґгама, а „бомба" Альбрехта на кілька цалів оминула порожній лівий кут балтиморців.

Щойно після перерви „Ч. Січ" почала наступати енерґійно і більш різноманітно. В нападі понад рівень вибивався Олесь Чайка, дії якого становили найбільшу небезпеку для знаменитого воротаря з „Бейсів". В 52-ій хвилині В. Чижович одержав м'яч, та оминувши кількох суперників, послав гарну подачу вільному Чайці, який без затримки сильним стрілом вмістив його в сітці воріт Балтимору. Як виявилось пізніше, був це єдиний ґоль дня. Після цього суперники провели кілька небезпечних рейдів, які успішно ліквідувала оборона і воротар „Ч. Січі". Так само всі акції нападу господарів були розбивані сильною обороною Балтимору і знаменитим воротарем. Склад „Ч. Січі": Махник, Баптіста, Німерчинський, Бест, Яковина, Снилик, В. Чижович, Альбрехт, Чайка, Кузман, Л. Вільчак, Воканті, В. Вільчак. Менаджір Е. Чижович.

29 ЖОВТНЯ УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ НА МІСЬКОМУ СТАДІОНІ

29 жовтня, коли припадає календарна ліґова зустріч „Ч. Січі" — „Тризуб", Філядельфія, відбудеться під патронатом місцевого відділу УККА Український День. Перед грою і в перерві заплановано виступи танцювальної групи шкільної молоді. Викоп м'яча виконає нова міс „Союзівки" Андрія Кейбіда. Існує можливість що в поворотній дорозі з Торотна до Голлівуду вступить на цьому Дні теж відомий український фільмовий актор Джек Пеленс (Володимир Палагнюк). Всі учні української парафіяльної школи св. Івана Хрестителя і члени молодечих організацій СУМА, ПЛАСТУ, ОДМ'у до 16-го року життя матимуть вільний вступ на стадіон. Такі самі можливості вільного вступу матиме молодь з дооколишніх міст: Пассейку, Елізабету, Джерзі Сити і Трентону.

О. Твардовський

В АМЕРИЦІ И У СВІТІ

ЄГИПЕТ ВІДБУДУВАВ СВОЇ ЗБРОЙНІ СИЛИ на 80% стану з-перед війни у червні р. р. — заявив ізраїльський прем'єр Леві Ешколь, а Сирія майже на 100%. Тому, казав він, рівновага сил на Середньому Сході знову захиталась у користь арабських держав, отже Ізраїль мусить дозброюватись. Це було сказане на адресу головно Франції й ЗДА, як головних постачальників зброї для Ізраїлю, які стримали туди всі достави, коли з початком червня ц р. відбулась війна між Ізраїлем та його арабськими сусідами. СССР негайними масовими доставами почав надолужувати Єгиптові всі втрати у зброї й матеріялі, що він його зазнав у війні.

ГОЛОВА ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НҐУЄН ВАН ТІЄ ЗАПРОПОНУЄ ЗУСТРІЧ ІЗ ГО ЧІ МІНЕМ зараз після своєї інавґурації на президента Південного В'єтнаму, яка відбудеться з кінцем цього місяця. Він вишле названому комуністичному президентові Північного В'єтнаму листа спеціяльним кур'єром або зробить публічно таку пропозицію, залишивши відкритими час і місце зустрічі. Коли комуністи відкинуть ту пропозицію, то все ж вона буде важною і в майбутньому.

ЦИВІЛЬНІ СТАНОВИТИМУТЬ РІШУЧУ БІЛЬШІСТЬ У НОВОМУ ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКОМУ УРЯДІ — заявив обраний на президента тієї країни генерал Нґуєн Ван Тіє. Військовиків буде у новому уряді найбільше два-три. Гадають, що на прем'єра він покличе адвоката Нґуєна Вана Лока, який є цивільною людиною, буддистом і народженцем Південного В'єтнаму, у противенстві до Нґуєна Вана Тіє, який є військовиком, католиком і народженцем центральної частини В'єтнаму. Однак військовики й надалі матимуть сильний вплив на новий уряд, просто тому, що члени південно-в'єтнамської державної армії своїми голосами вирішили вибір названого президента.

В ЕСПАНІЇ ВІДБУЛИСЯ ВИБОРИ 108-ох ПОСЛІВ до 564-членного парляменту, при чому здебільша виграли кандидати незалежні від режиму проти режимових кандидатів. Частину парляменту призначає фактично уряд, а більшість становлять представники провінцій станів і культурних установ. Соціялісти і християнські демократи, які стоять в одвертій опозиції до режиму Франціска Франка, бойкотували вибори.

СОВЄТИ І СХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ТАВРУВАЛИ В ЖЕНЕВІ ЗАХІДНЮ НІМЕЧЧИНУ, як ту державу, яка найбільше перешкоджує схваленню договору проти поширення атомової зброї. Обсерватор Західньої Німеччини на Женевській конференції роззброєння різко заперечив тому закидові, ствердивши, що Західня Німеччина „стоїть далеко позаду" різних азійських і африканських держав, які ставляться критично до того договору.

125 ПРОВІДНИХ ЖИДІВСЬКИХ ДІЯЧІВ ІЗ 30-ох СТЕЙТІВ АМЕРИКИ З'ЇХАЛИСЬ У ВАШИНҐТОНІ для наради в справах жидів в Совєтському Союзі та зголосили заклик до американського Уряду, щоб той інтервеньював у користь жидів в СССР. Деякі з тих діячів перевели нараду з спеціяльним асистентом Президента Волтоном Ростовом і заступником асистента державного секретаря, Волтером Стесселем.

ТАРЗАН, Ч. 5887. Посланець зла.

Тарзан поспішав, щоб побачити Ковандрового сина, станом якого він непокоївся . . .

І в цю мить знахур увійшов в королівську хату.

Але це був посланець зла, бо, якщо хлопець помре, вина спаде на доктора Лутца.